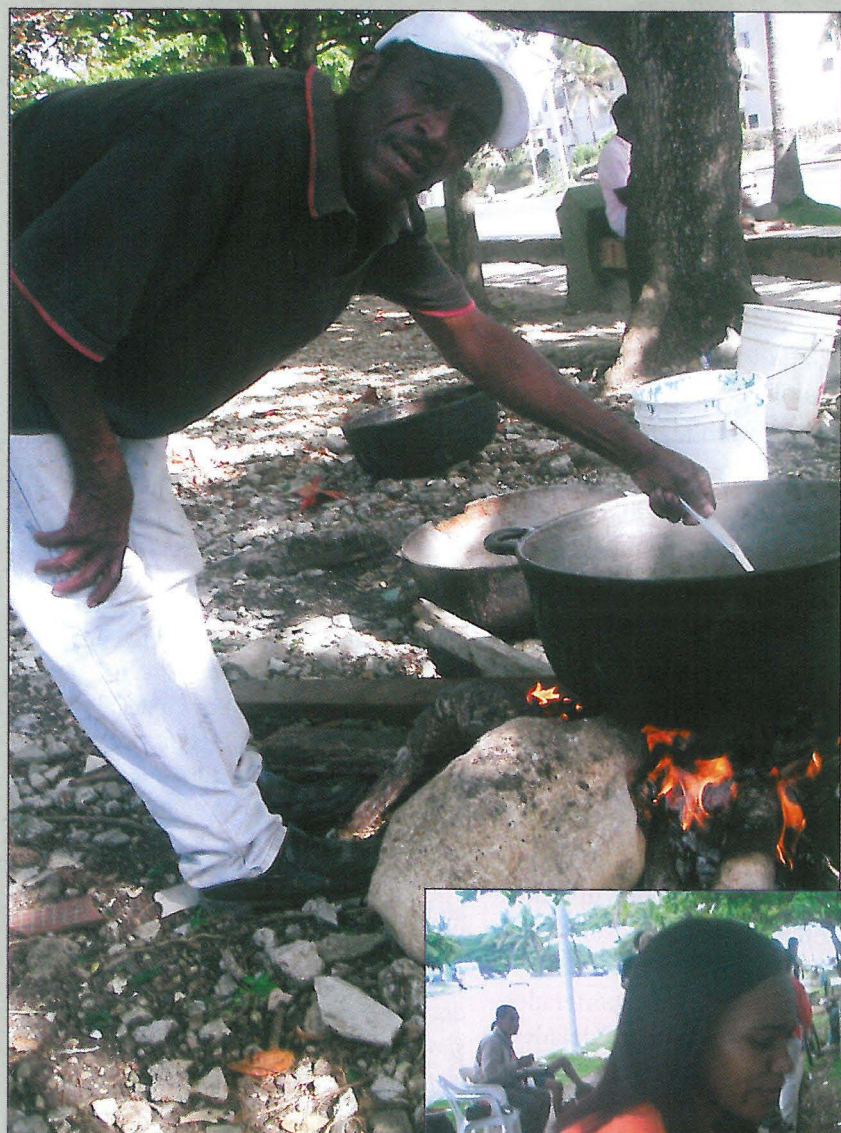

MARANATA!

Du vår Herre kom!

ETT MIDNATTSROP I ÄNDENS TID

Ovan: Charlie lagar mat.
T.h: Maria från Comunidad
Maranata hjälper till med
matutdelningen.

Frälst för att hjälpa!

Charlie (t.v.) levde i många år som alkoholist och uteliggare i Dominikanska Republiken och Haiti. Men efter att han förvandlats av Kristus, arbetar han nu med att dela ut mat och predika evangelium bland övergivna barn och alkoholister. Läs hans spännande historia på mittuppslaget.

UR INNEHÅLLET**LEDARE***Jerusalem - Guds stad* 2**PREDIKAN***Hur är vårt förhållande till...* 4*Församlingens privilegium* 18**INTERVJU***Förvandlad av Kristus* 20*Evangelist blir man inte...* 22**ARTIKLAR***Det finns ingen logik i att Gud* 8*Stilla dig inför Guds ord* 10*Skökan, ändetidens världskyrka* 12*Kommer Antikrist från öst...* 24**Tidningen MARANATA!****ANSVARIG UTGIVARE****Stina Fridolfsson**

stina.fridolfsson@maranata.se

REDAKTION**Ulla Näsholm**

ulla.nasholm@maranata.se

Berno Vidén

berno.viden@maranata.se

Paulus Eliasson

paulus.eliasson@maranata.se

FOTO DETTA NUMMER**Mikael Eliasson, Igor Serov, Bernardo & Theresia Vidén****ADRESS**

Bällstavägen 100

Box 201 34, 161 02 Bromma

Telefon: 08-98 56 83

Telefax: 08-98 21 39

INTERNETHemsida: www.maranata.seE-post: info@maranata.se**SPRIDES FRITT!**

Gåvor till tidningen och litteraturmissionen, Pg 495 46 24-5,
Bällsta Media Center.

Meddelande om adressändring sker
skriftligt till redaktionen.

TRYCK**BMC Tryck & Förlag**

Bromma 2005

ISSN 1404-6474

Tidningen MARANATA! utges
6 ggr/år av Maranataförsamlingen
i Stockholm.

©MARANATA!

För tillstånd att använda material,
kontakta redaktionen.

Jerusalem

- Guds heliga stad

Maranataförsamlingens årligen återkommande sommarkonferens avslutades för någon vecka sedan. Ett genomgående tema i förkunnelserna var församlingens upprättelse enligt Guds mönsterbild. Idag möter vi beklagligt nog inom svensk kristenhet en total förvirring i sådana frågor som för vårt lands väckelsepionjärer varit angelägna. De drog upp tydliga rågångar för församlingen gentemot världen och en förvärldslig kristenhet.

Dessa frågor behöver idag återigen lyftas fram med tanke på att vi lever i den yttersta tiden, en tid då Bibeln säger att många ska bli andligt fördärvade och dragas ifrån den uppriktiga troheten mot Kristus.

DEN TID DÅ GUDS folk deporterades till Babel och då Jerusalem ödelades, är en mörk epok i Israels historia. Som en oundviklig konsekvens av ett långt gånget avfall undervisar Bibeln om hur Gud blev tvungen att gripa in. Jerusalems befolkning kunde inte längre tillåtas orena den plats Gud valt som boning. Vid de hedniska soldaternas invasion brändes templet upp och murarna runt staden bröts ned. Alla dyrbara föremål som fanns i dess palats förstördes och templets skatter och heliga kärl fördes till Babel.

Nederlaget var totalt. Säkerligen gick många tankar till Abraham och det Guds löfte han en gång fick ta emot genom en himmelsk uppenbarelse: "Gå ut ur ditt land och från din släkt och drag till det land, som jag skall visa dig." Nu var man ändå åter på väg att föras tillbaka till Sinears land, Babel, det land Gud

befallt sin tjänare att för alltid lämna bakom sig.

Fångenskapen var av Gud bestämd till sjuttio år men de flesta bland det deporterade judiska folket assimilerades så småningom i det främmande landet och återvände aldrig till Jerusalem. De blev ett med Babels kultur och förlorade visionen om att en dag kunna återvända till Guds stad.

Dock fanns där en skara som aldrig förmådde att slå sig till ro. Likt Daniel och hans vänner fann man det angeläget att under denna svåra tid inte låta orena sig och på det sättet dra Guds vrede över sina liv. Man isolerade sig, grät och tänkte på Sion, Guds stad Jerusalem. Trots uppmaningar från sina fångvaktare om att sjunga och spela och engagera sig i något av alla de rikliga utbud Babel hade att bjuda på, var längtan efter att få återvända till Jerusalem så stark att man lät harporna hänga orörda i pilträden, under det man svarade: "Huru skulle vi kunna sjunga Herrens sång i främmande land? Nej, om jag förgäter dig, Jerusalem, så förgäte min högra hand sin tjänst."

BIBELN FRAMSTÄLLER Babylon som en av Guds folks absolut farligaste fiender. På samma sätt som Jesus och apostlarna undervisar om att församlingen och världen utgör två oförenliga block ställs Jerusalem i bjärt kontrast mot Babylon.

I Johannes uppenbarelse framträder Babylon som en boning för alla slags orena andar, ett onskans tillhåll. Ett annat namn på denna korrupta mix av världsvälde och förtrollande religiös makt är det som benämns som "den stora skökan". Hon beskrivs som en kvinna som utropar sig själv till drottning, klädd i purpur och scharlakan, smyckad med guld, ädla stenar och pärlor. Enligt sam-

ma uppenbarelse har skökan sitt högsäte på sju kullar och hon har makten över folk och människoskaror, folkslag och tungomål.

Den Romerska katolska kyrkan personifierar samtliga ovan nämnda attribut, medan församlingen enligt samma uppenbarelse fått två uppdrag att genomföra, dels att draga ut ifrån henne, dels att vedergälla henne.

JUDAFOLKET FICK LÄRA sig en bitter läxa vilket kostade dem sjuttio år i fångenskap. Då den efterlängtrade befrielsedagen slutligen kom och uppbrotsbasunen ljöd drog en begränsad skara som en man upp till Jerusalem för att ta sig an verket med att återuppbygga Guds hus. Det dröjde inte länge förrän fienden anmälde sitt intresse, först med

Bibeln framställer Babylon som en av Guds folks absolut farligaste fiender. På samma sätt som Jesus och apostlarna undervisar om att församlingen och världen utgör två oförenliga block ställs Jerusalem i bjärt kontrast mot Babylon.

att erbjuda sina tjänster att tillsammans med Guds folk bygga upp templet: "Vi söka eder Gud likasom I". Var inte så motsträviga, öppna dörrarna till dialog och samarbete så kommer vi helt säkert att få uppleva mycket gott tillsammans.

Serubbabel, Jesua och folkets övriga ledare var dock på sin vakt och tillät inte alliansen. Man hade sann historisk kunskap och en himmelsk vision som stöd för sitt ställningstagande. Fienden tog då till andra metoder och konspirerade med våld och makt mot bygget så att folket till sist avskräcktes från att slutföra arbetet.

Genom att sprida falska rykten och därigenom uppegga den persiske härskaren mot judafolket lyckades belackarna med sin lobbyverksamhet få utfärdat ett dekret som med lagens hjälp förbjöd judafolket att fullborda sitt arbete. Under flera år låg nu tempelbygget nere.

En kompromiss skulle ha lett till att folket snart igen blev fångar under det förädliska babyloniska inflytandet. Hellre lät man Guds tempel ligga i ruiner än att det återigen skulle bli föremål för avgudadyrkan. Vi förstår det genom att läsa hur profeterna Haggai och Sakarja profeterade. På samma sätt måste församlingen stå i beroendeförhållande till Gud och inte gå in i oheliga allianser där det på ett falskt sätt talas om andlig enhet. Stå hellre utanför i ruinerna än att vara med och bygga upp en boning som har sin ände i den världskyrka Guds ord förutsäger.

I Sakarja bok avslöjas alliansivrnas dolda intressen, vilket handlade om att återföra Guds fria folk till Babylon, att återigen orena Jerusalem med denna fräcka ekumeniska makt som tar död på allt sant andligt liv: "De hava i sinnet att bygga ett hus åt henne i Sinears land". Kvinnan som här avses är skökan, hon som tronar bland folken.

Då det såg som mörkast ut trädde Sakarja fram och proklamerade frimodigt på Herrens befallning, och uppmanade till lagbrott. Inte att överträda Guds lag, men den lag som tillkommit med syfte att omintetgöra Guds frälsningsplan för folket.

"Detta är Herrens ord till Serubbabel: Icke genom någon människas styrka eller kraft skall det ske, utan genom min Ande, säger Herren Sebaot." Med den visionen och påminnelsen om att Gud stod bakom kunde arbetet fullbordas och Serubbabel fick i enlighet med profetordet under folkets jubelrop föra fram slutstenen. Nu var den rätta grunden lagd, substansen, och det nya livet spirade.

I NEHEMJA BOK ser vi hur muren byggdes upp, för att på ett tydligt markant sätt visa att församlingen var ett avskilt folk. Varje rämna i muren skulle täppas igen och även vid det här tillfället agerade fienden med att försöka tränga sig in bland Guds folk för att hota, så missmod och skapa oheliga allianser. Men Nehemja var trogen uppgiften och

lät sig varken lockas eller skrämmas. Efter femtiotvå dagar stod muren uppbyggd och färdig.

Det jordiska templet i Jerusalem spelade ut sin roll i det ögonblick Jesus på Golgata utropade: "Det är fullbordat!" Förlåten, den skiljemur som utestängde syndaren från att träda in i det allra heligaste, rämnade i hela sin längd, uppifrån och ända ned. Frälsningsverket som hela Gamla Testamentet pekat fram emot, var nu fullbordat. Vägen in i den verkliga

Församlingen hör himmelen till! Hon är Guds dyrköpta brud och har sitt medborgarskap i himmelen och bekänner sig vara gäst och främling här i tiden.

helgedomen, in i själva himmelen, står från detta historiska ögonblick öppen. Jesus for upp i höjden, trädde fram inför Fadern och med sitt eget utgjutna blod berörde han nådastolen. Inte den jordiska förebilden som fanns i templet i Jerusalem, men den verkliga som för alltid står där fast i Guds tempel i det nya Jerusalem, det himmelska.

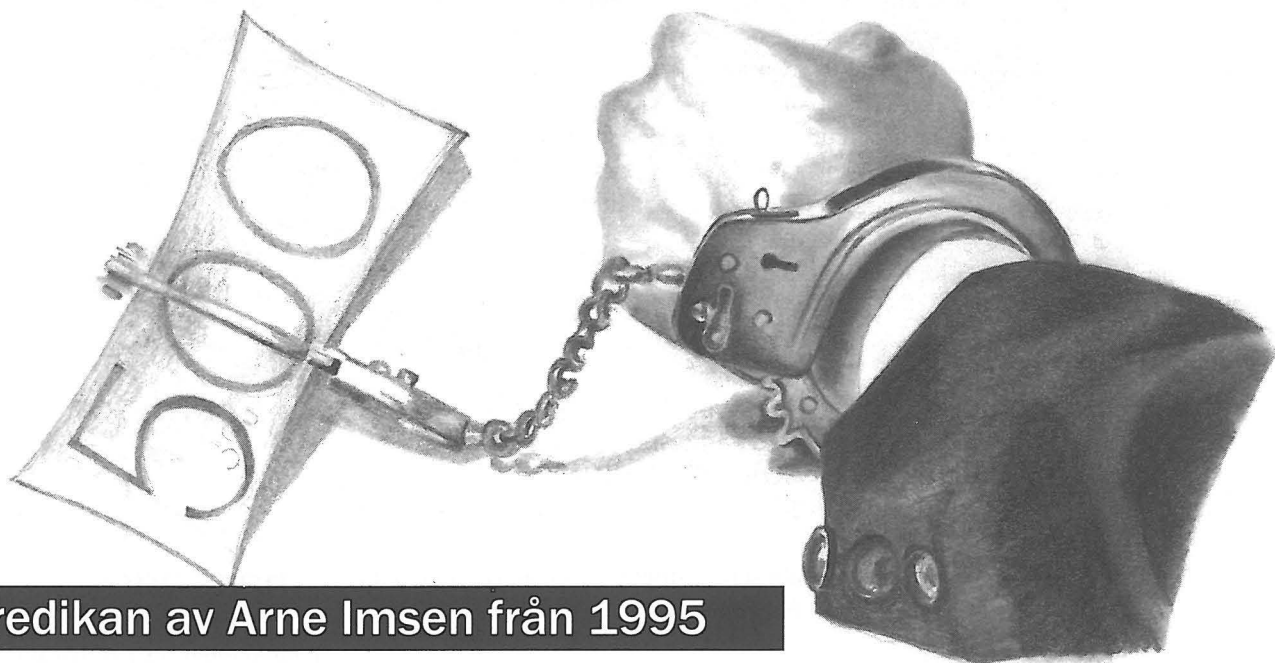
KATOLSKA KYRKANS tradition lär att Jesus genom mässoffret bokstavligt offras om och om igen. Varje gång prästen uttalar rätt formel och därmed med kyrkans makt ger kalken sin välsignelse, förvandlas den till Jesu blod. Denna ceremoni upprepas ända upp till 400.000 gånger dagligen utöver jorden. Tanken är horribel och utgör bara en del av de många villoläror kyrkan utrustat

Forts. s. 21

Berno Vidén

Hur är vårt förhållande till PENGAR?

Predikan av Arne Imsen från 1995

I bibeln läser vi: "Den som inte samlar med mig, han skingrar" (Matt. 12:30). Det finns inget mellanting. Centrifugalkraften kommer alltid att verka så att människor kastas ut i periferin. Men vi ska inte ut i periferin, vi ska in i centrum. Jag kommer genom mina ord, genom mitt beteende och agerande att fungera så att jag förskingrar – eller församlar.

Jesus säger så här: "Den som inte är med mig är emot mig". Det är ett mycket märkligt talesätt. Man kan ju ha sympatier för en sak, man kan lägga ner sin röst för något. Men det är inte det Jesus menar. Att vara med Jesus är att göra sällskap med honom till korset, förenas med honom i hans död och förenas med honom i hans uppståndelse.

Aposteln Paulus undervisade sin andlige son och evangelistvän Timoteus. Han undervisade honom för att han skulle vara väl preparerad för att möta det han visste låg framför.

Aposteln undervisade om bönen, han ville lära sina läsare att de alltid borde bedja. Lagg märke till direktiven: "Du skall veta..." Det största problemet är att

trons folk saknar kunskap. Jesus säger: "De visste av intet". Problemet är denna massiva brist på kunskap. De visste av intet, och floden kom och tog dem allesammans, på Noas tid. Svavlet regnade ned från himlen på Lots tid. Det är katastrofalt att inte äga kunskap. Paulus talar om vad som hände med honom, därför att han i sin otro inte visste bättre. Han blev en hädare, en förföljare, därför att han inte visste bättre. Frågan är hur det är med oss. Om vi får veta mycket om Herren Jesus Kristus blir vi brinnande, eftersom det inte finns någon annan som kan ge oss en sådan kunskap om faktiska förhållanden, vårt eget liv och andras, vår samtid och framtid än Jesus Kristus.

I första brevet till Timoteus säger Paulus:

-Detta skriver jag till dig i hopp om att snart kunna komma till dig. Men om jag dröjer skall du veta hur man bör förhålla sig i Guds hus, som är den levande Gudens församling, sanningens pelare och grundval. Och erkänt stor är gudsfruktans hemlighet:

-Han som blev uppenbarad i köttet, bevisad rättfärdig genom Anden, sedd av änglarna,

predikad bland folken, trodd i världen, upptagen i härligheten. (1 Tim. 3:14-16)

Detta var trosbekännelsen som man sjöng då man samlades i den urkristna församlingen. Man bekände, enade, koncentrerade: *"Han som blev uppenbarad i köttet, bevisad rättfärdig genom Anden, sedd av änglarna, predikad bland folken, trodd i världen, upptagen i härligheten."*

Detta är vad församlingen ska syssla med, vad församlingen ska förkunna, proklamera och gestalta. Detta är dimensionerna; höjden, bredden, längden och djupet. Alltsammans har sin förutsättning i denna innerliga och intima förbindelse med Herren Jesus själv. Vad han är, det är vi. Där ligger hemligheten. Det är detta som är så viktigt för oss att förstå när vi ser hur allting mobiliseras för den sista striden, slutuppgörelsen då församlingen ska förbereda sig för den största evakuering som historien känner till. Församlingen ska gå för att möta sin Frälsare. Det är ingen flykt, det är en hemfärd.

Jag hörde häromdagen att jorden ska

gå under. Det ska den definitivt inte göra. *Världen* ska gå under, men *jorden* ska födas på nytt. I ny skapelse ska den träda fram då förgängelsen, fördömmelsen och förbannelsen har fått sin slutliga dom.

Har du tid att syssla med något annat än Jesus och hans tillkommelse? Har du tid att syssla med något annat än att informera, vittna och bära ut budskapet om Herren Jesus Kristus? I så fall bör du se om ditt hus, då är det något fundamentalt fel någonstans. Han uppfyller allt i alla, det får inte finnas något tomrum, någon del av vårt liv som inte är uppfyllt av honom. Detta klarar vi inte i egen kraft, men han har lovat att vara med oss alla dagar intill tidens ände. Han skall vara

att man är gripen av en helig kärlek.

Du kan inte vara en brinnande kristen och samla pengar i en bankbok. Du kan inte vara en frigjord kristen och ha ett aktiekapital. Du kan vara kristen, men är inte frigjord, därför att du kommer att trygga dig till din egendom och dina resurser på ett sådant sätt att du blir oberoende av Gud. Utan att du märker det, kommer Mammon smygande in i ditt liv. Låt oss säga att du får uppbrottsorder från tiden i ett enda nu. Vem ska då ta hand om dina medel? Är det Antikrist som får ta hand om dem för att sprida sina irrläror runt omkring på jorden? Det är ingen tro på Gud i att offra när man redan gått ur tiden. Det står klart och tydligt i Guds

Detta är underlaget för det som sedan presenteras som fakta:

-Vi vill tala om för er, bröder, vilken nåd Gud har gett församlingarna i Makedonien. Fastän de varit hårt provade, har deras översvallande glädje och deras djupa fattigdom gjort dem överflödande rika på uppriktig hängivenhet. De har gett efter sin förmåga, ja, över sin förmåga och helt frivilligt, det kan jag intyga.

Paulus talar om nådessyskonen i Makedonien. De uppträdde på ett sådant sätt att han vågade referera till dem och säga rent ut att här har vi ett föredömligt, nytestamentligt offerliv. Här fanns inga okända faktorer, allt ligger öppet. Här fanns inget privat område, reserverat för egoismen. Vi läser igen:

Du kan inte vara en brinnande kristen och samla pengar i en bankbok! Du kan inte vara en frigjord kristen och ha ett aktiekapital!

med, för han vill på sitt sätt förhålliga sig i och genom oss.

Den citerade trosbekännelsen är alltså något som man inte bara läser eller sjunger. Den är något man lever i och lever ut på samma sätt som man andas – det är ett uttryck för livet.

Paulus säger att han vet hur man bör förhålla sig i Guds hus. Det stora problemet är att vi har alldeles för många modeller och schabloner som vi tagit med oss från olika sammanhang. Vi fattar inte att vi uppträder på ett katolskt sätt i religiösa frågor och på ett socialistiskt sätt i politiska frågor. Kulturellt, filosofiskt och religiöst har vi våra modeller som vi applicerar på det kristna livet.

Värst av allt är hur vi bär oss åt med ekonomin. Vi får ju aldrig ekonomin med in i församlingsgemenskapen, därför väljer vi att leva på samma sätt som världen gör. Vi ger vår verksamhet religiösa namn, men i realiteten blir den med avseende på substans ingenting annat än det profana samhället med religiösa förtecken.

Vi ska läsa en vers som ger oss förebilden för ett nytestamentligt offerliv; hur man ska uppträda och förhålla sig i Guds hus. Församlingen har inget avgiftssystem, ekonomin ligger på ett helt annat plan. Det handlar om offer. Det är alltså inte att ge kollekt, ge någonting av det man egentligen inte behöver, något av sitt överflöd. Offer är att ge det man behöver. Man avstår från det man behöver därför

Ord att roten till allt ont är penningbegäret. Vad är det som gör dig så orolig och ängslig för din egendom? Varför använder du så mycket tid att slå vakt om dina materiella resurser? Inte vittnar det om tro och frid i Gud.

Nu ska vi läsa om honom som är förebilden. Vi har genvägar, smygvägar, krångelvägar och så säger vi att vi vill göra allt för Guds verk, fastän bibeln inte alls säger så.

"Ni känner ju vår Herre Jesu Kristi nåd..." Gör vi det? Man har väl rätt att förvänta sig att de kristna har åtminstone elementär kunskap om Jesu Kristi nåd. Vidare heter det: "Han var rik men blev fattig för er skull, för att ni genom hans fattigdom skulle bli rika." Vi kan inte utesluta halva versen och bara acceptera ett led. Om vi ska tala om nåden och vad den representerar, då måste vi också känna till trons principer för att nåden ska kunna verka.

Alla de här konstiga offermetoderna: subventionerna, lotterierna, auktionerna och loppmarknaderna – när ska Guds församling fungera, om den är beroende av konstgjorda metoder, marknader och avgifter?

Det finns ett nytestamentligt mönster angivet i andra Korinterbrevets åttonde, nionde och tionde kapitel. Läs dem om och om igen! Sätt inte igång och diskutera, gör upp med Herren. Så här står det: -Ni känner ju vår Herre Jesu Kristi nåd. Han var rik men blev fattig för er skull, för att ni genom hans fattigdom skulle bli rika. (2 Kor. 8:9)

-Fastän de varit hårt provade, har deras översvallande glädje och deras djupa fattigdom gjort dem överflödande rika på uppriktig hängivenhet. De har gett efter sin förmåga, ja, över sin förmåga och helt frivilligt.

Hur går detta förklara? Jo, förklaringen ligger i den vers vi läste nyss. Vad var det som gjorde offerlivet så inspirerande, vad gjorde givandet så tacksamt? De hade sett på honom som var rik men som blev fattig. Hans utgivande var inte ett partiellt utgivande, utan totalt.

Hur vill vi ha det? Har vi fått dispens från grundlagarna i Guds rike, så att vi kan agera som om vi vore kristna men i realiteten har våra hjärtan i världen. Vi läser:

-De har gett efter sin förmåga, ja, över sin förmåga och helt frivilligt, det kan jag intyga. Mycket enträget bad de oss om nåden att få delta i hjälpen åt de heliga. Och de gav inte bara det vi hade hoppats, utan sig själva gav de, först och främst åt Herren och sedan åt oss, efter Guds vilja.

Jag skulle verkligen vilja hålla en predikan om vad det innebär att ge utöver sin förmåga. Att vara så fattig att man ingenting har, och dock kan ge rikliga gåvor.

Det är möjligt att du får tio procents ränta på ditt kapital, men vad får det för konsekvenser?

I församlingen har vi en helt annan ekonomisk ordning. När vi överlämnar våra bröd och fiskar i Jesu händer så förmeras de genom Guds välsignelse. Jag har så litet, jag har egentligen inte ens så

mycket att det räcker till mig själv, men ändå så ger jag. Det är ingenting jag kan annonsera och som har något värde för hela mänskligheten, men jag ger av ett villigt hjärta. Och det är saligare att giva än att taga. Det står i bibeln om den salige Guden. Han är så salig därför att han ger så mycket! Om du vill bli berikad, måste du ge. Om du vill berika himlen, måste du ge för att du med dina gåvor ska skaffa dig vänner i den tillkommande världen.

Gud är så salig därför att han ger så mycket!

Om du vill bli berikad, måste du ge.

Vilka gåvor? Jo, med den orätrådige Mamons goda kan du skaffa dig vänner i den tillkommande världen.

Ett stort problem vi har i vår tid är att man accepterar girighetens bastion som en nödvändig grund för sin personliga trygghet. Därmed bedrar man sig själv och andra. Den enda grund vi har för vår trygghet är inte våra sparade medel, det är Jesus Kristus. Han sa: "Sök först Guds rike..." Men det står något mer än det: "...och hans rättfärdighet". Sök först Guds rike och hans rättfärdighet. Vad är rättfärdighet i fråga om förvaltning av medel? Vad är rättfärdighet i fråga om förvaltning av sin tid? Vad är rättfärdighet i fråga om kroppen? Vad använder vi vår kropp till? Vad bär vi med oss? Vad sprider vi? Är du en dyngspridare? Vad är rättfärdighet med avseende på förvaltningen av dina resurser? Vad är rättfärdighet med avseende på din personliga kapacitet, dina krafter? Om vi börjar tänka på det här, kommer nog många av oss fram till att det som satsas på Guds verk är bara kollekt. Kollekt med avseende på tid och krafter.

Vad var orsaken till problem som uppstod då Guds folk hade kommit in på det nya territoriet, in i Kanaans land? Öknens låg bakom, man hade gått igenom Jordan. Så kom man in i det nya landet och intog Jeriko. Nästa moment var att inta den lilla staden Ai. Det behövdes inte mycket krafter till det. Men man led nederlag, därför att Israel hade tagit av det tillspillogivna. Guds rättfärdighet krävde att om hans folk tog av det tillspillogivna, skulle de drabbas av samma dom – eller så måste han väcka upp alla som givits till spillo. Men Gud kallade till ett helgelsemöte. Den helige Ande avslöjade genom profetisk uppenbarelse hemligheter

för att övervinna lidna nederlag. Akan hade tagit något från Sinears land. Guld, silver och kläder, som han grävt ner i mitten av sitt tält. I centrum av sitt eget liv hade han grävt ner det. I tröskeln till den nya tidsåldern hände samma sak. Där var brottslingarna inte Akan och hans familj; de hette Ananias och Safira. Den lame mannen reste sig upp under Guds kraft. Men aposteln sa så här: "Silver och guld har jag icke, men det jag har det ger jag

dig..." Silver och guld. Frågan är om vi ska bli månglare i templet eller förmedla kraft till helbrägdagörelse?

-Silver och guld har jag inte, men vad jag har, det ger jag dig: I Jesu Kristi, nasaréns, namn: stig upp och gå!

Samma kraft som lyfte den lame mannen från hans sjukläger ledde till att två av församlingens vänner bars ut döda. Vi förälskar oss i den ena texten och tycker det är så underbart att sjuka blir helade, men det är bara den ena sidan. Det är sant att Namaan blev botad, men det är också sant att Gehasi blev spetälsk. Samma kraft som frigjorde Naaman

och inspiration från Jesu bergspredikan, och försökt applicera den på olika sätt under olika tider. Mänsklighetens absolut största och mäktigaste andar har i kommunism och socialism försökt uppnå det Jesus talar om. Det har aldrig gått och kommer aldrig att gå. Endast i församlingen skulle det kunna realiseras därigenom att församlingen uppfylldes av den helige Ande. Då skulle människorna, Guds folk, församlingen överträffa sig själv i alla avseenden och förkroppsliga; inte någon mänsklig, jordisk idé, inte någon filantropi och naturligtvis inte heller misantropi. De skulle förverkliga Kristus – han som gav allt. De överträffade sig själva och genom den helige Ande skulle girighetens bastion besegras. Detta är det största under som kan ske. Jesus säger: Sök först Guds rike! Tänk, att få in ett rättfärdigt mönster i församlingslivet då det gäller ekonomin. Lån utan räntor, ge lån utan att kräva något tillbaka. Det var fullständigt otänkbart att begära räntor när man skulle hjälpa sina syskon. Självklart skulle en och annan utnyttja detta, men det var inget skäl till att hindra att Gud får verka som han vill.

Missbruk får inte vara skäl till att hindra ett rätt bruk. När vi vill förverkliga detta sätts vi i en väldigt svår situation. Vi har kyrkans föreställningar, vi har

Låt oss säga att du får uppbrottsorder från tiden i ett enda nu.

Vem ska då ta hand om dina medel?

Är det Antikrist som får ta hand om dem?

från spetälska verkade så att Gehasi blev spetälsk. Alltså blev hedningen en sann israelit och israeliten blev hedning. Det finns en kraft som förenar, men det finns också en kraft som åtskiljer.

Kraften från höjden representerar helhet och härlighet. På tröskeln till den nya tidsåldern ser du den ene bli helbrägdagjord och den andre bärs ut död. Vad hände när evangelium predikades i Samaria? De blev döpta i och uppfylla av den helige Ande.

Vi har placerat oss på ett territorium där vi aldrig kan göra dessa erfarenheter. Vi har underkänt det här ordet: "Sök först Guds rike". Det sa Jesus i sin bergspredikan. Denna bergspredikan är fullständigt omöjlig, dess budskap kan inte förverkligas. Man har försökt i alla tider. Mänsklighetens största andar har hämtat idéer

samhällets idéer och dem har vi kristnat istället för att ta reda på vad som står i Guds Ord. Jesus säger: "Sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också." Vi går den andra vägen – vi söker allt det andra först och hoppas på Guds välsignelse till slut. Det här är bedrägligt och förljuget. Jesus säger: "Samla inte skatter på jorden, där rost och mal förstör och där tjuvar bryter sig in och stjälar. Samla er skatter i himlen, där varken rost eller mal förstör och där inga tjuvar bryter sig in och stjälar." Vad menar Jesus med detta? Tänk vilka åtgärder man måste vidta för att skydda, bevara och försvara sina resurser. Slagsmål om räntorna, osv. Men Jesus säger: Samla er inte skatter på jorden, men samla er skatter i himlen. Hur ska man bära sig åt? Är det någon annan valuta i

den himmelska banken, eller kan det vara så att vi erövrar medel genom tro, genom ett överlåtet gudsliv; erövrar medel som överföres och förvandlas? Kan vatten bli vin? Kan fem fiskar mätta tusentals människor? Kan vardagslivets vatten, taget ur stenkrukorna man brukar använda i vardagens enkla göromål förvandlas till vin? Kan bröd förmeras så att det blir till mättnad för skarorna; förvandlas, förmeras, fördelas? Det är himmelriket i funktion; himmelrikets kraft och hemlighet uppenbarad i tiden.

Jag sammanfattar två kvinnor. Den ena som var vid offerkistan, och den andra som gav Jesus det dyrbaraste hon ägde. De har något gemensamt. Jesus ser och vet det ingen annan känner till; vad som rör sig i offrarens hjärta och sinne. Han ser förmågan. Offer är inte att ge av sitt överflöd, utan det är att ge över sin förmåga. Tänk att jag kan vara med och berika himlen!

Gud vill göra under, han vill ha tag i oss så att inte det han ger oss blir missbrukat; placerat in på ett sådant sätt att det blir

lös, blir man deprimerad och känner att man förlorar sitt värde. Det är likadant när det gäller andliga upplevelser som vi kan göra. Om vi upplever gemenskapens rikedom, då blir vi frimodiga och oförfärad. Men om vårt liv blir tynande, om det blir en uppenbar brist i vårt vittnesbörd, så blir det kraftlöst för att inte säga löjligt. Sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också.

Vad hade lärjungarna som var så väldigt viktigt? De lämnade allt och följde Jesus, eller hur? Vi framställer gärna detta som en riktigt hjältemodig insats. Men det var ju inte så att de förlorade något på bytet. De fick ju något istället för allt de lämnade. De fick ju Jesus! Räcker han för alla våra behov?

Gud vill inte sänka dig ned i depression, Gud ger dig inte oro, Gud gör dig inte rotlös. Det är bara den oro som finns i världen som lurpassar vid din dörr och vill gripa tag i dig. Den är ett resultat av världens strävan och ävlan. Men Guds folk lever utanför allt detta – borde göra det!

Vad har vi som räcker till för höjder och djup, för mörka och ljusa dagar? Det är ju Jesus Kristus! Jesus ska sist och slutligen lyfta oss hem. Hur mycket får vi med oss? Om vi har vunnit något för Jesus, så får vi det med oss hem. Har vi vunnit någon människa för Jesus Kristus som vi får med oss hem?

Herre, led oss in i den ordning som du har upprättat, den mönsterbild du har givit åt din församling, så att vi kommer bort från förgänglighet och fäfänglighet och all ävlan och all strid för vår existens, så vi från morgon till kväll kan förtrösta på dig med avseende på kläderna, maten, bostaden. Inte så att vi skaffar oss en falsk garanti, men att vårt beroende står till dig så att vi får göra erfarenheten att du är trofast!

Paulus skriver:

-Det säger jag: Den som sår sparsamt skall skörda sparsamt, och den som sår rikligt skall skörda rikligt.

Vi får bestämma oss till vilken grupp vi hör. Om vi sår rikligt eller sår sparsamt. Hur ska man kunna veta det? Har Paulus någon förklaring eller något besked att ge oss när vi ställer frågan? Jo, det heter:

-Var och en må ge vad han har beslutat sig för i sitt hjärta, inte med olust eller av tvång. Ty Gud älskar en glad givare.

Nog är det väl något välsignat i detta att vi kan ha ett så förtroligt umgänge med vår himmelske Fader att vi får ingivelser

Gud vill inte sänka dig ned i depression!

Gud ger dig inte oro!

Gud gör dig inte rotlös!

Det finns uppbyggt ett ohörsamhetens hinder. Den underbaraste åker blir så småningom stig eller hård väg om vi går fram och tillbaka på den ett antal gånger. I liknelsen om såningsmannen talar Jesus om att somt av säden föll på vägen. Vägen är den upptrampade jorden som blivit hård och otillgänglig. På en upptrampad väg har ordet ingen förutsättning att komma igenom den hårda skorpan. Det hårda hindret i vårt väsen är ett resultat av att vi hört hundra gånger utan att göra. Detta kallar bibeln förhärdelse. Så småningom blir vi så förhärdade att vi inte kan ta emot, och det slutar med förstrockelse. De flesta som går förlorade, gör det på grund av förhärdelsens och förstrockelsens synd.

Världen sliter med valutor och räntor. Det är detta som nu bestämmer om vår framtid, om vi ska klara av de höga räntorna. Det är valutakonflikter. Den striden står församlingen helt utanför. Det är en stor hemlighet: "Samla er skatter i himlen...." Jesus berikade jorden när han kom hit. Han berikade jorden och oss. Men tänk om du och jag skulle kunna vara med och berika himlen genom våra offermedel, genom att på ett rättfärdigt sätt förvalta vår kropp, vår tid och våra resurser. Samla för himlen.

Jesus ställde sig vid offerkistan. Där kunde han testa halten på offret, där avslöjades kvaliteten. Han uppmärksammade en enorm offrare som skilde sig från alla de andra. Vad var det hon gav? Det sägs om en annan kvinna som säkerligen ingen räknade med: "Vad hon kunde, det gjorde hon."

till fördärv istället för välsignelse.

Vi lever i en värld som är upptagen av ting som egentligen har väldigt liten betydelse, sett ur denna synpunkt: Om jag kan överleva drägligt med mina resurser som jag har sparat idag, imorgon och nästa vecka, men sedan går förlorad veckan därefter – vad är då vunnit? Jesus säger till sina lärjungar:

-Vad hjälper det en människa, om hon vinner hela världen men förlorar sin själ? Eller vad kan en människa ge i utbyte mot sin själ?

Vinner. Det blir en nitlott, fastän det kan se ut som en stor vinst. Där ser vi den andra sidan av den positiva möjligheten att få tjäna Gud med det man är och har. Det positiva är att förvalta det man har så att det blir till välsignelse. Så har vi den negativa sidan – att underlåta göra det. Spara och spara, vinna och vinna för att sist och slutligen dra nitlotten. Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen, men förlorar – vad då? Sin själ. Du kan inte muta Gud. Verkligheten kommer då den korrupta varelsen måste konfronteras med den sanning hon har flytt undan. Ty vad hjälper det en människa, om hon vinner hela världen men förlorar sin själ?

Gud är inte nöjd med att du får ett understöd eller bidrag så du kan överleva. A-kassan sjunker med fem procent – det gäller inte i Guds rike. Där sjunker aldrig värdet, det stiger. A-kassan är till för människovarelser som behöver möjligheter att överleva, att fortsätta existera. Men det finns en himmelsk kassa som tillför oss rikedomar. När man blir arbets-

om vad vi ska göra. Det får definitivt inte finnas något främmande element i detta, någon olust. Det handlar inte om tvång, möjligen kärlekens tvång.

-Och Gud har makt att låta all nåd överflöda till er, så att ni alltid och under alla förhållanden har nog av allting och kan ge i överflöd till varje gott verk.

Ska församlingen tillämpa detta räknesätt i sin gemenskap? Varifrån har man hämtat detta? Det kommer ju inte från affärslivet eller några andra områden i vårt samhälle. Det kommer inte från mänskliga fantasier och idéer:

-Och Gud har makt att låta all nåd överflöda till er, så att ni alltid och under alla förhållanden har nog av allting och kan ge i överflöd till varje gott verk.

-Han strör ut, han ger åt de fattiga, hans rättfärdighet varar i evighet. Han som ger säningsmannen säd till att så och bröd till att äta, skall ge er säd och mångdubbla den och låta er rättfärdighet bära god skörd. Då blir ni rika på allt och kan vara frikostiga i allt, och det kommer att föra med sig att man tackar Gud när vi överlämnar gåvan. Den tjänst ni utför med denna insamling bidrar inte bara till att fylla de heligas behov, utan bär också rik frukt genom deras många tacksägelser till Gud.

Ära vare Herren! Vilket underbart program för församlingen! Så, men så rikligt, så rikligt av ett glatt hjärta och du ska få se att skörden blir över all förväntan! Då du börjar tillämpa detta offerliv så gör du den erfarenheten att Herren ger dig ständigt nya möjligheter att vara med. Du får nya förtroenden, du får skåda hans härlighet. Hur sår man? Man sår med sina medel.

Vilka väckelser det skulle vara i Sverige, vilka väckelser det skulle vara i Europa om Guds folk sådde rikligt och förmedlade sina gåvor. Församlingen skulle göra den erfarenheten att ingen hade överflöd men alla hade vad de behövde.

Låt oss bedja Jesus om ynnesten att få vara med i denna skara då han upprättar sin församling i den yttersta tiden innan han hemförlovar den i härlighet. Att församlingen blir befriad ifrån alla de materialistiska tänkesätten och handlingsmönstren, att församlingen blir löst ifrån slaveriet, kampen för de värden som förgås.

Låt oss sätta in vårt liv och våra resurser på ett himmelskt konto för att det ska förmeras och leda fram till att människor blir frälsta, vunna, och de som är i nöd blir hjälpta, lyfta och får anledning att tacka Gud för hans trofasthet! ■

-Det finns ingen

Paulus Eliasson

För ganska precis ett år sedan läste jag en artikel i Svenska Dagbladet, där den pensionerade biskopen John Shelby Spong, från den episkopala kyrkan i USA, uttalade sig. Där sades en hel del saker som väckte mitt intresse, och jag har sedan försökt omfatta något av Spongs tankar genom hans böcker och inlägg i olika debatter. Spong är något av en profet och föregångare för den liberala teologien. Bland annat var han den förste som ordinerade en homosexuell präst i episkopala kyrkan. I augusti i år gör Spong ytterligare en "turné" i Sverige, och därför vill jag här nedan analysera något av hans teologi.

Att den kristna läran idag behöver en tydlig genomgång, är onekeligen sant. Mycket av gamla föreställningar och tankar om Gud behöver göras upp med. Den institutionaliserade kristendomen har lagt på Guds församling ett tungt ok av traditioner och föreställningar, som har litet eller intet med Kristi budskap att göra.

John Shelby Spong presenterar sina idéer i boken "Why Christianity must change or die" (Varför kristendomen måste förändras eller dö). Han för resonemanget att fundamentalismen har skickat ut människor med mer "sunt förnuft" ur församlingarna, och att många idag inte kan bejaka den teologi som presenteras, utan är i en slags babylonisk exil. Från denna exil kan man

bara komma tillbaka när gudsbegreppen i kyrkan omdanats, och en acclimatisering till den moderna vetenskapen vad gäller psykologi, biologi, astronomi o.s.v skett.

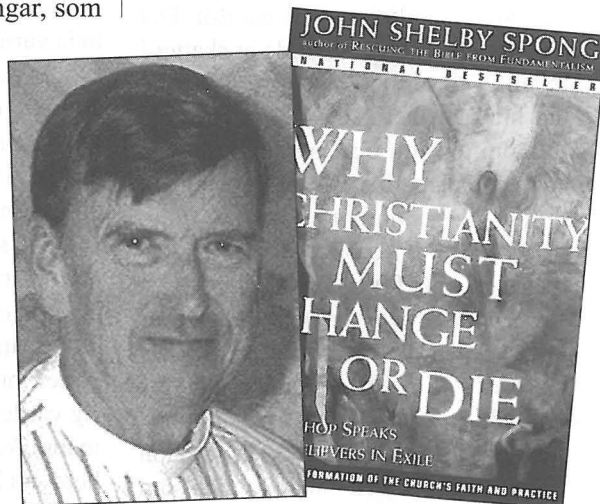
Det första kapitlet i denna bok ägnas åt att göra upp med hela den s.k. apostoliska trosbekännelsen. Det finns nog en del i den som kan behöva klargöras, men när Spong går med sin teologiska machete, så blir i stort sett bara "Jag tror på Gud..." och "Jag tror ock på Jesus Kristus..." kvar.

För det är dessa två begrepp som Spong vill bevara. Gud finns, förvisso. Men han är inte i himmelen. Han är alls inte allsmäktig. Han helar inte sjuka, och gör inga under. Att tro att en Gud skapat jorden på sex dagar, är naturligtvis bara absurdt i en tid som vårans. Vi vet ju att människan bara är "kronan" på miljontals år av utveckling. Ju längre man kommer, desto mer skalas av Gud. Till det bara är kvar... ja, vaddå?

Jag citerar ur ovan nämnda bok:

-Många bibliska antaganden är idag helt avfärdade som helt enkelt felaktiga. Sjukdom, till exempel, är inte ett resultat av synd som bestraffas. Inte heller kommer kuren som ett resultat av våra böböner om Guds ingripande...

Att bibeln skulle påstå att sjukdom alltid beror på synd, är naturligtvis bara okunskap. Bibeln nämner på ett flertal

Biskop John Shelby Spong, liberalteologisk frontfigur

logik i att Gud skulle dö

ställen om personer som blir sjuka av andra anledningar. Det sägs bland annat om Elisa att han drabbades av en sjukdom som han dessutom dog av, utan att han anklagas för någon synd.

Gång på gång söker Spong naturliga förklaringar på det övernaturliga. Kapiteltitel sex har rubriken: *"Jesus som frälsare – en bild som måste försvinna"*. Där Spong förklarar: "Jag skulle välja att avsky hellre än upphöja en gudom som krävde sin son som offer." Och så görs korset om intet, genom att Adam och Eva placeras ibland legender (vi är ju som sagt bara resultatet av en evolutionsstege) och läran om Jesu försoningsdöd tillskrivs Paulus i detta bibelcitat:

-Jag meddelade er det allra viktigaste, vad jag själv hade tagit emot, att Kristus dog för våra synder enligt Skrifterna. (1 Kor 15:3)

Jag skulle kunna fortsätta en god stund med citat som för det kristna örat låter inte bara märkliga, men rent vidriga. Men låt oss komma fram till summan. Vad är då denne Gud? Ska Gud finnas kvar som begrepp, eller är det bara att stänga butiken?

I en värld där Gud, eller ska vi säga "gud" med litet g, inte hör bön, är det då någon mening att be? Är det någon som lyssnar? Spong erkänner att han själv ber, men:

-Jag framlägger inte längre i privat mina böneämnen genom att storma himmelens portar, där Gud tänks befinna sig för att styra de personliga delarna av min värld. Jag börjar inte med att säga "Fader vår, som är i himmelen." Jag tror inte att det finns en varelse, en övernaturlig gudom över min värld som söker, på något oklart sätt, att prägla den gudomliga viljan på min världs liv. Den gudom jag upphöjer är snarare del av vad jag är individuellt och gemensamt.

Så blir vi själva gud. Du bär på gud, och jag bär på gud. Börja be till den gud du bär.

Vad blir kvar av kristendomen då vi skalat av Gud all makt, vilja, kärlek o.s.v. – det som är kännetecknen för den per-

sonlige frälsare som vi lärt känna? När aposteln Paulus säger att det viktigaste han hade att förmedla, det var inte "Det bor en liten gud i oss alla", utan "Kristus dog för våra synder!"

-Om vi i detta livet sätter vårt hopp endast till Kristus, och han inte har uppstått, då är vi de mest beklagansvärda av alla människor. (1 Kor 15:19)

Ja, Spong vill verkligen förvandla evangelium till ynkedom. Och detta vore så gott som något humanistiskt förbund, om det inte var för att vi idag ser hur denna teologi vinner mark. Främst i den reformerta kyrkan, men också i alla de led som i ekumenikens namn gör gemensam sak med denna.

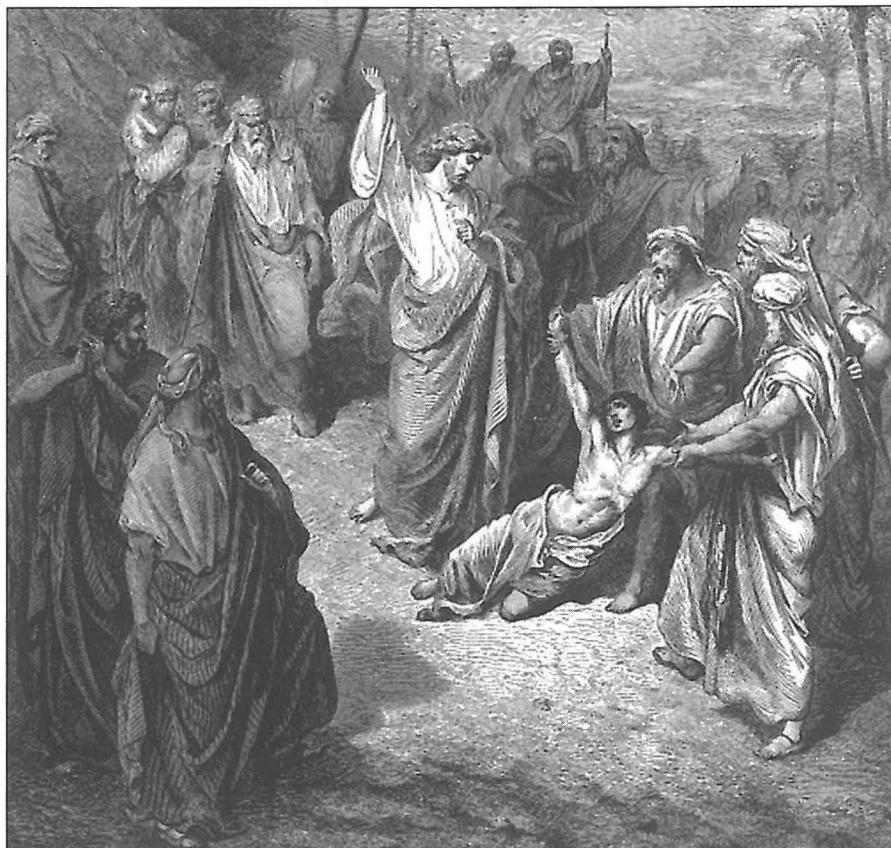
Svenska Kyrkans ärkebiskop, K. G. Hammar, har ju själv förkunnat att han inte tror på någon "bokstavlig jungfrufödsel", och menar att vissa bibelord borde förpassas till "skräpkammaren"

En av Spongs böcker heter "Rescuing the

bible from fundamentalism" (Rädda bibeln från fundamentalismen). Jag tror inte att bibeln behöver försvaras från vare sig den ena eller andra sidan, egentligen. Bibeln har genom alla tider bevisat sig själv, och varit det tveeggade svärd som den gjort anspråk på att vara. Men frågan är ändå om det inte är farligare med den som söker neutralisera varenda bibelberättelse, ta bort varje övernaturligt moment, förneka både jungfrufödsel, försoningsdöd och uppståndelse – än den som i enfald säger: Jag sätter mitt hopp till bibelns Kristus.

I debatt med en judisk rabbin, sa Spong följande: "-Det finns ingen logik (makes no sense) i att Gud skulle dö." Nej, det är sant. Varför skulle himmelens Gud ge sin enfödde son till världens försoning? Men försoningen krävde ett steg bortom logiken. Ty så älskade Gud världen... ■

(Alla citat är fria översättningar)

Jesus helar en besatt pojke. Illustration av Gustave Doré.

ferenseko! Konferenseko! Konferenseko! Konferenseko! Konfer

Årets sommarkonferens på Bällsta MissionsCenter är just avslutad. Vi samlades under temat: "Församlingens upprättelse enligt mönsterbilden". På sid 26 kan du beställa kassetter från mötena. Här nedan är ett vittnesbörd från ett av de inledande väckelsemötena.

Stilla dig inför Guds ord!

Vittnesbörd av Gertrud Johansson

Jag är väldigt glad över att vi än en gång får vara samlade till konferens. Jag är full av spänning inför vad Gud vill göra och tala till oss de här dagarna, för jag är övertygad om att han har ett oerhört budskap till oss.

Det är som en helgedom när Guds folk kommer tillsammans. Och det är helig mark när vi kommer tillsammans för att lyssna till Guds ord, med bänan, förväntan och glädje. Jag förstår att Gud har en oerhörd tanke och plan med oss, bara vi vill lyssna till honom.

När Jesus kom till helgedomen, så står det att han tog ett gissel av tåg, och så drev han ut duvomånglare och växlare som satt där, och han tillstodde inte att någon bar något genom helgedomen. Att komma till Guds helgedom, det kan man inte göra med några biintressen, som man försöker etablera i detta sammanhang. Eller bära på sina egna tankar och uppfattningar, sina egna läror, och komma med det in i helgedomen. Nej, Jesus ville driva bort detta. För i helgedomen var Guds hus, det var hans plats, där vi skulle möta Gud, där vi skulle komma tillsammans.

Och på Nya testamentets mark, där är det ju församlingen som är helgedomen, och där handlar det om att komma tillsammans för att möta Gud. Och han är helig, och hans ord är heligt. Hans ord är mer än våra tankar och uppfattningar. Därför får vi lägga ner det innan vi kommer inom gränserna. Vi får lägga ner våra idéer om hur allting ska vara.

Här, när vi är samlade, får vi lägga av alla våra uppfattningar, och komma tillsammans för att lyssna till Guds ord och höra vad han har att säga.

Det är oerhört viktigt hur vi hör på Guds ord, hur vi tar emot det. Det står ju det, när Jesus talade i liknelser. Han talade om ordet som såddes, och de olika hjärtegrunder som fanns för att Ordet skulle bära frukt i människornas liv.

Därför är det viktigt att du och jag förstår att lyssna utan förutfattade meningar på det vi hör. Och låta Guds ord och Guds Ande verka. Vi måste dessa dagar vara väldigt lyhörda för vad Guds ande genom sitt ord vill förmedla till oss.

Temat handlar om mönsterbilden. Och vi har ju förebilderna i Gamla testamentet. Vi har tabernaklet, vi har templet som skulle byggas efter en mönsterbild. Och på Nya testamentets mark gör Jesus allting nytt. Det handlar om ett nytt sätt att bygga upp, ett andligt hus, ett andligt tempel enligt en mönsterbild för nya förbundets tid. Där är det du och jag som är de levande stenarna. O, vad det är spännande att se vad Gud vill göra, om vi bara

vill ta emot hans ord. Det står ju:

-Kom till honom, den levande stenen, som väl av människor är förkastad, men inför Gud är utvald och dyrbar.

Tänk att han som sa "Jag är vägen, sanningen och livet", han är förkastad av människorna. De förkastar det här livet som vi får leva när vi kommer till honom. Det gör de, därför att de inte har någon möjlighet att ta emot det. De tänker människotankar. Men här handlar det om Guds tankar, som kommer till oss genom Guds ord och Guds ande. Och Jesus säger i Matteus 13:

-Eder är givet att lära känna himmelrikets hemligheter, men den är det icke givet. (Matt 13:11)

Vilka är "eder"? Det är ju lärjungarna. Har du blivit en lärjunge? Sitter du ner vid hans fötter och lyssnar till hans ord?

-Eder är givet att lära känna himmelrikets hemligheter, men dem är det inte givet. Ty den som har, åt honom skall varda givet, så att han får övernog. Men den som icke har, från honom skall tagas också det han har. Därför talar jag till dem i liknelser, eftersom de med seende ögon intet se, och de med hörande öron intet höra, och intet heller förstå.

-Så fullbordas Esaias profetia, den som säger: Med hörande öron skall ni höra och dock alls intet förstå. Och med seende ögon skall ni se och dock alls intet förnimma. Ty detta folks hjärta har blivit förstocket. Och med öronen höra de illa, och sina ögon hava de tillslutit så att de icke se med sina ögon eller höra med sina öron, eller förstå

seko! Konferenseko! K

med sina hjärtan och omvända sig och bliva helade av mig.

Vem hade tillslutit deras hjärtan? Det hade de själva gjort. Det handlar om dig och mig, hur vi hör. Om vi vill kan vi öppna dem och se. Vi kan öppna våra öron och höra. Det handlar om att ta emot vad han vill ge. Vi kan komma, om vi vill. Då kan vi träda in i de här hemligheterna som är uppenbarade för dem som tar emot hans ord. Vi har möjlighet, du och jag, att lyssna till hans ord, så att hemligheterna uppenbaras för oss. Vi får komma in i hans rike, som är rättfärdighet, glädje och frid. Det är underbart att komma in i de hemligheterna som han har och uppleva vad som finns för den som tar emot den helige Ande.

Det står i Första Korintierbrevet 2:

-Nej, vi tala Guds hemliga visdom, den fördolda, om vilken Gud redan före tidsålderna har bestämt att den ska bliva oss till härlighet, och som ingen av denna tidsålders mäktiga har känt. Ty om de hade känt den, så hade de icke korsfäst härlighetens Herre. Vi talar, som det heter i skriften: Vad intet öga har sett, och vad intet öra har hört och vad ingen människas hjärta har kunnat tänka, vad Gud har berett åt dem som älska honom. Ty för oss har Gud uppenbarat det genom sin ande. Anden utranssakar ju allt, ja ock Guds djuphet.

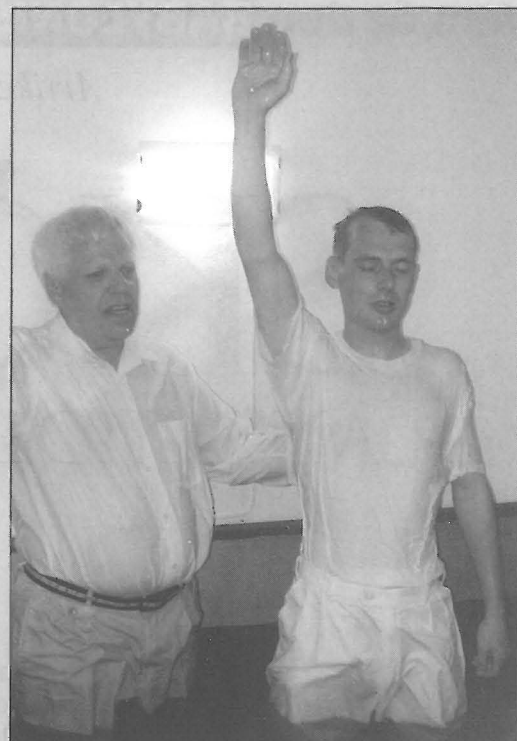
Tänk att vi har fått möjlighet att skåda in i detta. Denna hemlighet som är fördold för världen. De kan inte förstå det, för det handlar om Guds tankar, men de sysslar med människotankar. Och vi får inte försjunka till att tänka på människors vis. Vi måste få Guds tankar in i våra hjärtan genom den helige Ande, så kan vi förverkliga Guds plan i denna tiden. O, måtte det ske!

Jag önskar att du kunde ta emot de här orden och förstå att det handlar om att höra hans ord. Det är ingen ansträngning, det är inte tungt. Det är en glädje, det är en vila, för det är han som ska göra det när vi bara tar emot hans ord.

Så får vi förverkliga Guds plan i tiden, och han får bo på ett underbart sätt i församlingen. Jag ser fram emot att detta kunde få ske, och jag önskar att vi var och en kunde vara så stilla inför honom att vi hör vad den helige Ande har att meddela oss. Därför att du och jag, var och en har del i det här. Och Gud har en tanke om oss, att vi ska få komma in i detta. O, måtte det ske någonting nytt ibland oss. ■

-En hand sträcktes ut mot mig!

Vittnesbörd av Mindogas Pagoras från Litauen

Mindogas prisar Gud efter att han döpts under ett väckelsemöte på Bällsta MissionsCenter.

-I Herrens namn varnar jag er därför: lev inte längre som hedningarna. Deras tankar är tomma, deras förstånd förmörkat. De är främmande för livet i Gud därför att de är okunniga och i sina hjärtan hårda som sten. Utan att skämmas kastar de sig in i utsvävningar och bedriver allt slags orenhet och får aldrig nog.

-Ni däremot har verkligen lärt känna Kristus sådan han är. Ni har fått höra honom förkunnas och blivit undervisade i honom enligt den sanning som finns hos Jesus. Ni har lämnat ert förra liv och lagt av den gamla människan som går under, bedragen av sina begär, och ni förnyas nu till ande och sinne. Ni har iklätt er den nya människan, som är skapad till likhet med Gud, i sann rättfärdighet och helighet.

-Lägg därför bort lögnen och tala sanning med varandra, vi är ju varandras lemmar. *Grips ni av vrede, så synda inte.* Låt inte solen gå ner över er vrede och ge inte djävulen något tillfälle. Tjuven skall sluta stjåla och i stället arbeta och uträtta något nyttigt med sina händer, så att han har något att dela med sig åt den som behöver. Låt inget oanständigt tal komma över era läppar, tala bara det som är gott och blir till välsignelse där sådan behövs, så att det blir till glädje för dem som hör på.

-Bedröva inte Guds helige Ande, som ni har fått som ett sigill för förlossningens dag. Lägg bort all bitterhet, häftighet och vrede, allt skrikande och smädande och all annan ondska. Var i stället goda och barmhärtiga mot varandra och förlåt varandra, liksom Gud i Kristus har förlåtit er. (Ef 4:17-31)

Min mormor var troende och hon undervisade mig ur skriften. Men jag hade ingen seriös hållning till det jag fick lära mig. Jag ville bara leva för mig själv och inte blanda in Gud. Jag ville leva för mitt eget jag. Det var när jag var 16 år.

Först tyckte jag att allting gick bra, jag gick på min egen väg, men sen fick begäret efter pengar alltmer överhanden i mitt liv. Jag började till och med göra kriminella handlingar och blev också villkorligt dömd en gång.

Nu vill jag berätta hur det kommer sig att jag är här idag. Jag fick se en syn en natt – hur jag höll på att drunkna i lera och smuts. Så fick jag se en hand som sträcktes mot mig och en röst som sa till mig: Ta tag i handen, så skall jag hjälpa dig upp. Men jag svarade att jag skall ta mig ur härifrån själv. Jag vill rädda mig själv, sa jag och med det så drunknade jag. Så slutade synen.

I tio år hade jag rökt och druckit, men efter det här kunde jag inte längre, för jag förstod att om jag inte tar emot den här handen som jag såg i synen skulle mitt liv avslutas snabbt. Det var det här som ledde mig till frälsning och att jag kom till Gud. Det är därför jag står här tillsammans med er.

Jag vill följa Jesus och bli döpt. Hos er känner jag mig mycket mer hemma än vad jag gör hemma och jag har blivit så varmt mottagen här hos er. Därför tackar jag Gud och tackar alla syskon. ■

Vem är den **BABYLONISKA SKÖKAN** i Uppenbarelseboken?

Artikelserie i fyra delar. Del 4

SKÖKAN

ÄNDETIDENS VÄRLDSKYRKA

Stig Andreasson

Vi har i flera artiklar uppehållit oss vid den babyloniska skökan i historiskt perspektiv. Vi skall nu kasta en blick på vår egen tid.

Vi lever i de stora förändringarnas tid. Därför blir övergången från historiens många religionskrig till vår tids ekumeniska atmosfär nog så häftig.

Modern katolsk ekumenik

Den katolska kyrkan har i alla tider varit emot trossfrihet. Det har vi dokumenterat i artikeln om förföljelser och religionskrig. Den har också proklamerat sig själv som "den enda saliggörande kyrkan". Utan att direkt avstå från detta krav har Roms kyrka börjat anpassa sig till vår moderna tid på ett helt nytt sätt. Den har en ny strategi för att öka sin makt och sitt inflytande. Den har också blivit mer vidsynt när det gäller de krav som skall ställas för medlemskap i kyrkan. Speciellt de senaste påvarna framstår som representanter för fred, försoning och enhet.

Denna påvekyrkans nya taktik är i färd med att utveckla sig till en form av synkretism (religionsblandning). Detta har egentligen alltid varit skökans specialitet, vilket vi också har dokumenterat i den här artikelserien. Men den uppen-

barar sig i nya former.

Hinduledaren **Sri Shinmoy** har genom sina över 80 meditationscentra runt om i världen fört skaror av människor in i hinduismens hedniska mörker. Påven betraktar honom som en vän och medarbetare och hälsade honom med följande ord: *"Speciell välsignelse till Er och Edra medlemmar. Vi skall gå vidare tillsammans."* Vid ett annat tillfälle yttrade han: *"Det hinduiska livet och det kristna livet skall förenas. Ert budskap och mitt budskap är detsamma."*

Under en resa i Afrika 1993 sökte påven en gemensam grund för kristenheten och anhängarna av voodoo-religionen och menade att de sistnämnda inte behövde överge sin traditionella tro om de omvände sig till kristendomen. Voodoo är som bekant en form av ganska primitiv magi.

I kontakt med muslimer talar påven om "våra heliga böcker" (Bibeln och Koranen). Enligt officiella katolska dokument lär Kyrkan att *"Guds frälsningsplan innefattar också dem som erkänner Skaparen och däribland först och främst muslimerna, som bekänner att de håller fast vid Abrahams tro och med oss tillber den ende barmhärtige Gud, som på den yttersta dagen skall döma människorna"*.

Därmed står det klart att påven betraktar islam som en möjlig väg till frälsning och att Bibelns Gud och islams Allah är identiska. Vi har säkert också hört och läst om att påven har samlat representanter från alla olika religioner i världen för att gemensamt bedja om fred på jorden. Precis som **Moder Theresa** prisar den moderne påven alla religioner. Katolska

retreatcentra blandar kristendom med buddism, hinduism och all slags "New-Agerreligiositet". **Virginia Barta**, ledare för Fransiskanersystrarna i USA, har sagt: *"Vi kan vara katoliker och samtidigt vara öppna för att erkänna den mystiska sanningen i alla religioner."* En artikel i den katolska tidskriften "the Catholic World" hade titeln: *"Buddha hedrad som kristet helgon"*.

Hur blir ett sådant synkretistiskt och världsekumeniskt budskap mottaget i de katolska länderna? I stort sett verkar det som om mottagandet är positivt. Vi måste vara på det klara med att de flesta invånarna i många katolska länder bara är katoliker till namnet. De är inte så "rättroende" som många inbillar sig. I Frankrike tror 49 procent av katolikerna inte på uppståndelsen, 60 procent tror inte på himlen, 77 procent tror inte på förtappelsen och 75 procent tror varken på Satans existens eller på skärselden. I Amerika är 52 procent av katolikerna positiva till fri abort. Minst lika många säger att de har distanserat sig från kyrkans tro och lära men att de trots detta kvarstår som medlemmar av kyrkan. Eftersom flertalet katoliker inte längre tror på alla kyrkans dogmer och är motståndare till kyrkans stränga lagar, blir en ekumenisk, tolerant och synkretistisk påve snarare populär.

Religiös relativism och liberal teologi.

Mycket av det vi nu har omtalat är ju en form av liberal teologi. De flesta protestantiska samfund är påverkade av samma tänkesätt. Ekumeniken går hand i hand med den religiösa relativismen.

Vi kan definiera relativismen som en filosofi enligt vilken ingen sanning kan vara absolut. Denna typ av liberalteologi sitter i högsätet på alla protestantiska teologiska fakulteter världen över. Redan för många år sedan skrev den store svenske förkämpan för biblisk tro, **David Hedegård**, en bok om ekumeniken och Bibeln. Han avslöjade då att alla ledande personer inom Kyrkornas Världsråd utan undantag var liberala teologer. Helt nyligen kunde vi läsa i en svensk tidning att idag kan ingen, som tror och förkunnar att Kristus är den enda vägen till frälsning, bli utsänd som missionär av Svenska Kyrkan. Mission innebär idag dialog med främmande religioner.

Redan för mer än trettio år sedan bildades ett s.k. "Prokatolskt Förbund" vars mål var att utveckla gemenskap med Påvekyrkan. Följande uttalande gjordes då: *"Den romerskkatolska kyrkan bör officiellt ge de lutherska och reformatiska kyrkorna upprättelse och erkänna deras berättigade iver för evangeliet om människans frälsning genom nåd allena. På samma sätt bör evangeliska samfund bekänna sin brytning med Rom som synd och uppror mot apostolisk tro och ordning."*

Detta måste vara världsrekord i brist på logik! Det var ju precis den evangeliska förkunnelsen om frälsning av nåd allena som orsakade brytningen med den katolska kyrkan. Om denna brytning nu plötsligt skall bekännas som synd och uppror, då måste ju också den evangeliska förkunnelsen betraktas som syndig och upprorisk! Hur kan evangeliska kyrkosamfund, vars tro och förkunnelse står i motsatsförhållande till den katolska kyrkan, hoppas på att få "uppresning" av denna kyrka utan att först förändra sin troslära och sitt budskap? Nej, enligt logikens lagar verkar detta omöjligt. Men eftersom liberalismen och relativismen är i färd med att utsudda alla gränser mellan sanning och villfarelse, är en religiös världsenshet inte längre en omöjlighet. Kan

påvekyrkan godta både hinduer, bud-dister, muslimer, ormdyrkare och voodoo-anhängare kan den väl också godta evangeliska kristna! Många av dessa är ju idag evangeliska bara till namnet och har tappat både karta och kompass. Vägen tillbaka till en moderniserad, vidsynt och tolerant katolsk kyrka är inte så lång för flertalet av dem.

Bibeln säger oss att Babylon, den stora skökan, är moder till skökorna och skändligheterna på jorden. Skökan har alltså döttrar! Därför tror jag inte att ändetidens Världskyrka blir genuint och uteslutande romerskkatolsk. Det är troligt att påven får en framskjuten plats. Men i så fall som ledare för en kyrka som är åtskilligt annorlunda än den katolska kyrka vi har lärt känna under tidigare sekler. Den stora Världskyrkan blir snarare en sammansmältning av all falsk och avfällig religion. En religion där allt blir accepterat och tolererat. Allt utom ett!

Förkunnelsen om frälsning genom Jesus Kristus och ingen annan!

Skökan har ingen förblivande framtid

Skriften säger oss att slutligen skall Antikrist och hans världsliga makt *"hata skökan och göra henne utblottad och naken, de skall äta hennes kött och bränna upp henne i eld"*. Enligt Uppenbarelsebokens profetiska budskap blir detta domen över den stora skökan. Antikrist, odjuret, vilddjursmakten går slutligen till angrepp också på den falska och avfälliga religionen och proklamerar sig själv som gud. Men också Antikrist får sin dom.

Det är bara Kristi brud, den sanna och levande församlingen, som har en underbar framtid.

Hur långt vi har kommit i utvecklingen mot den falska religiösa världsensheten vet vi inte. Men ser vi inte redan kontu-

rerna av den? En sak är säker. Det är bara tron på Jesus och Hans nåds evangelium som kan ge oss trygghet i liv och död. Det är bara Hans Ord och Hans Ande som kan göra oss klarsynta så vi kan undkomma ändetidens stora förförelse. Till sitt eget folk har Herren bara ett budskap då det gäller förhållandet till det religiösa men avfälliga Babylon:

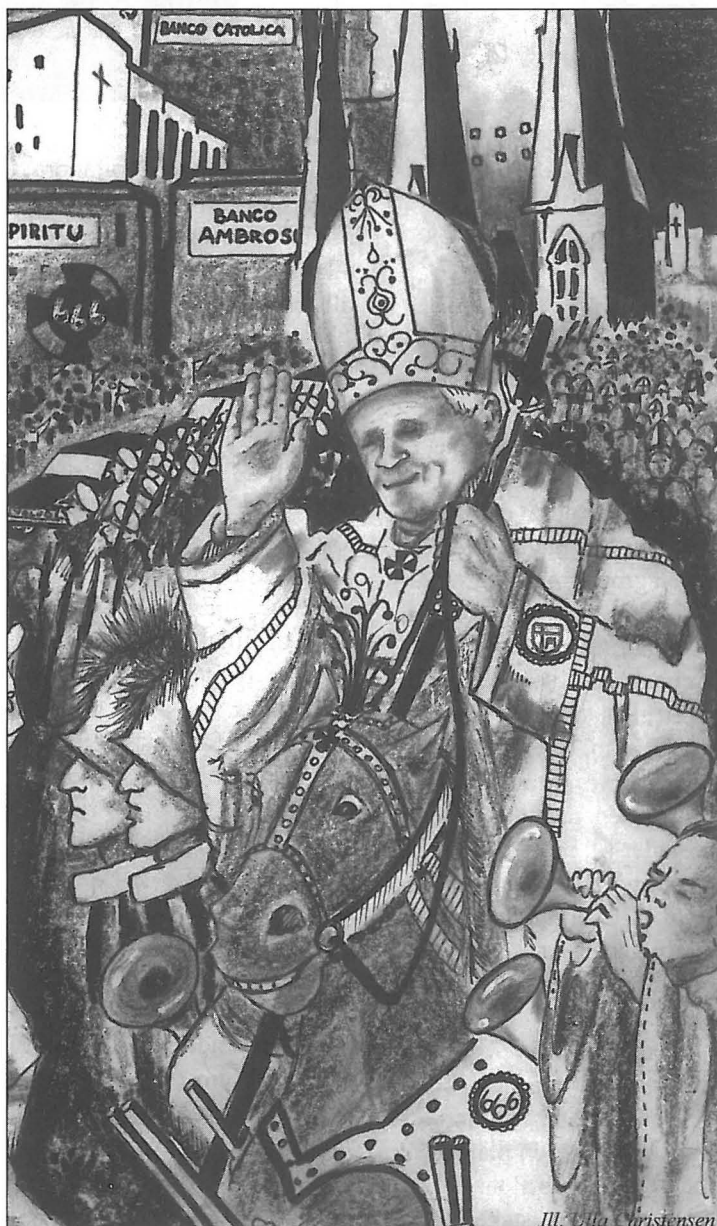
-Gå ut från henne, mitt folk, så att ni inte deltar i hennes synder och drabbas av hennes plågor.

Brudförsamlingen väntar inte att lösningen på världsproblemen skall komma genom någon jordisk religiös världsenshet. Nej, hon lyfter blicken uppåt. Hon väntar brudgummens återkomst. Trots allt det mörka och osäkra i tiden kan hon sjunga:

-O, vilken framtid vi har som tror på Jesus och litar på Hans Ord!

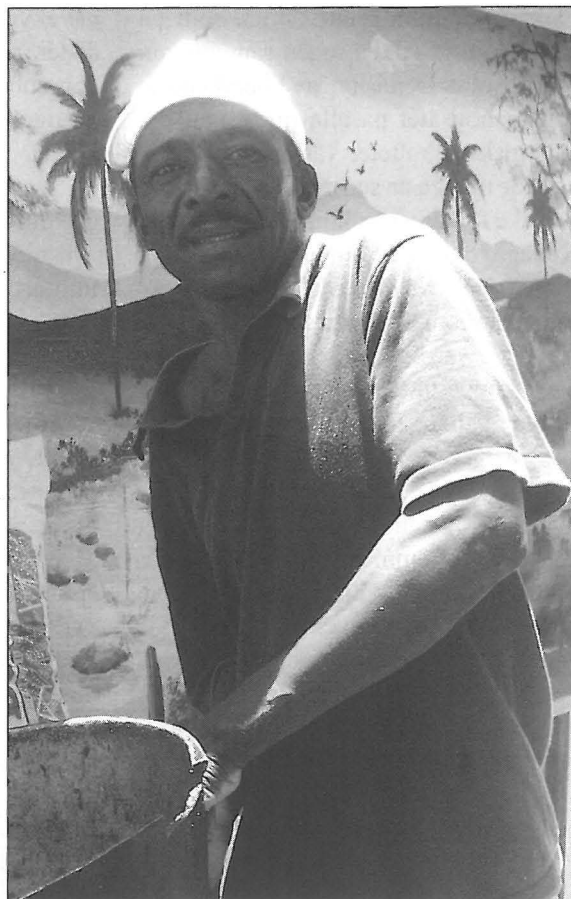
Brudens hemlängtan och saliga hopp tolkas så vackert i Åge Samuelsens sång.

-Snart av Lammets skall hon krönas, Smyckas av sin brudgum kär, Och med stjärnor hon belönas, Segerpalm i hand hon bär. Och som ljud av stora vatten brusar Lammets nya sång. I det ljusa, sköna landet blir hon evigheten lång. ■

Befriad av Kristus!

Charlie Ramirez förvandlades av evangelium, och arbetar idag bland utslagna och behövande barn i Puerto Plata, Dominikanska Republiken.

Intervju: Stina Fridolfsson

De sitter uppradade på det låga cementracket längs gatan vid havet. Pojkar, med späda, beniga kroppar. De kan vara mellan tio och fjorton år, men deras ögon och ansikten ger vittnesbörd om att de är människor som varit med om mycket. De har förlorat barnets sorglösa utstrålning och livsglädje. De tittar sig skyggt omkring, men sitter i alla fall.

Framför dem står en annan späd gestalt, en man i femtioårsåldern med en stor bibel i handen. Han talar till barnen på kreol. Ibland höjer han rösten, låter vresig och tvär; ibland talar han med en mjuk, vädjande viskning. Barnen vrider ibland på sig, verkar generade och tittar bort när han ställer frågor. Men de

stannar kvar och lyssnar på vad den här lille mannen har att säga. Förutom de haitiska barnen på cementracket, sitter en grupp vuxna på stolar i grässlätten på strandbrinken bakom. En äldre kvinna sysslar med en stor gryta som står på en eldstad av vedpinnar en bit därifrån.

Det är onsdag i Puerto Plata, den dag då **Charlie** inbjuder till möte och måltid på stranden.

Snart övergår han till att tala på spanska, läser bibeln och vittnar om vad Gud gjort i hans liv.

Efter mötet serveras mat ur den stora grytan. Ris, bönor och kött; blandat i en "locrio". Var och en får en plasttallrik med en rejäl portion. Så äter man med en plastsked, sam-

tar och lär känna varandra litet mera. Någon ställer frågor omkring det som predikats, och det finns tillfälle till förbön.

Ett par veckor efter detta möte sitter jag med Charlie på samma plats, vid den nyinsköffade matvagnen med utsikt över havet. Bilar, motorcyklister, glassförsäljare passerar, allt medan Charlie berättar om sin bakgrund och väg till frälsning. Först en liten resumé av hemföreländarna:

Charlie föddes i en by omkring fem mil från Haitis huvudstad Puert-au-Prince. Hans far var jordbrukare. Mamma hade svåra nervproblem, och när hon fött barn, drog hon iväg och lämnade Charlie och hans syster, som pappan fick ta hand om. Fadern hade svåra spritproblem, och det låg därför nära till hands också för Charlie att börja dricka sprit. Han gick skola nio år, men kom ändå inte längre än

till fjärde klass. På grund av psykiska problem, hade han stora koncentrationssvårigheter. Ändå hade familjen stora förväntningar på Charlie, fadern hoppades att han skulle bli advokat. På frågan om familjen ägnade sig åt några religiösa aktiviteter, svarar Charlie:

-I min familj visste vi inte något om vad som menas med evangelium. Det var för oss något utan kraft och värde. Vi gick en del till katolska kyrkan, men pappa var helt ointresserad av religion. Jag tog upp den häxkonst som min farfar ägnat sig åt; gick upp till bergen och högg en stock och byggde trummor och instrument. Det var något av en hederssak att inte överge dessa traditioner. Jag kunde dansa "el ritmo rara"; med voodoo-anknytning från Afrika. Man börjar vid nyår, och dansar varje helg. Under påskveckan klär man sig i rött och dansar. När jag sedan blev frälst, och läste i bibeln om hur folket när Mose kom

ner från berget dansade runt guldkalven, förstod jag vad jag ägnat mig åt!

Charlie praktiserade mycket häxkonst. Han visste hur man skulle göra för att tjäna pengar, och få sin vilja igenom.

Jag undrade om han förstod att det var något sataniskt. Charlie tittade på mig, nästan brydd:

-Jag reflekterade aldrig på det sättet. Det fanns inte i mitt medvetande funderingar omkring vem som låg bakom; det var naturligt att man skulle använda häxeri för att lösa ut materiella fördelar!

I tonåren kom Charlie i konflikt med pappan, och vid sjutton års ålder var han tvungen lämna hemmet. Han ägnade sig åt spel – fadern födde upp tuppar till tuffäktning, så han kom tidigt i kontakt med spelare. Spel och sprit – det var ingen bra miljö. Charlie blev rebellisk, drog iväg för att tjäna pengar på egen hand. Tog sig till Santo Domingo, och lyckades ganska bra. Fick lätt kontakt med folk, var omtyckt och skaffade försörjning genom det tillfället gav: sockerskörd, reparationer, försäljning. Han började tillverka små trummor som han sålde till turisterna på playan Boca Chica. Men där blev han allt mer fördärvad av miljön; gick på discotek, drack rom och rökte mariuana. Eftersom han kände sig ensam och saknade familjen, blev han allt mera beroende av sprit och droger. Han övernattade ofta på stranden. Polisen fick ögonen på honom, och en dag tog de honom och menade att han hade en påse mariuana. Han placerades på fängelset Victoria, där han satt, sjuk och eländig, utan någon som frågade efter honom. Efter nio månader blev det rättegång,

han dömdes till ett års fängelse för narkotikainnehav, och dessutom böter. Han hade ju inga pengar, så när han suttit ett år, blev han kvar i fängelset för att sitta av bötern! Det skulle bli två år till.

Under den här tiden började Charlie läsa i bibeln och vända sig till Gud i sin nöd.

En dag kom **Berno Vidén** från Comunidad Maranata för att hälsa på en annan haitier som satt där. Denne presenterade Charlie och hans situation. Bernardo pratade med honom, och sa att han skulle tala med församlingen om möjligheterna att hjälpa honom. Efter en vecka kom Bernardo tillbaka till honom. Det var första besöket Charlie fick i fängelset. Bernardo sa att han skulle hjälpa honom, men nu var det påskvecka, och institutionerna stängda. Han måste vänta några dagar. Charlie visste inte om han vågade hoppas. När Bernardo gick, tittade han efter honom, och kände sig modfälld. Men så vände sig Bernardo om och tittade på honom, och vinkade.

-Det kändes som att nu fanns det verkligen hopp, någon brydde sig om mig, så att han vände om och vinkade till mig när han gick! Charlie blir riktigt blankögd inför minnet.

Onsdagen efter påskveckan, hörde han plötsligt sitt namn ropas upp: "Charlie Valdez Ramirez". Det var listan över dem som skulle ut i frihet som lästes upp!

-Då upplevde jag verkligen vad *förvandling* innebär! Det var något helt ojämförligt. Det

finns inte ord att beskriva. Något hände mellan Gud och mig i den stunden!

Charlie fördes till polisstationens förvaring. Han hade fått Bernos telefonnummer, och bad att få ringa honom. Bernardo kom och hämtade honom och lovade se till att han kom till Haiti.

-Eftersom jag var så undernärd, bad Bernardo myndigheterna om att jag skulle få

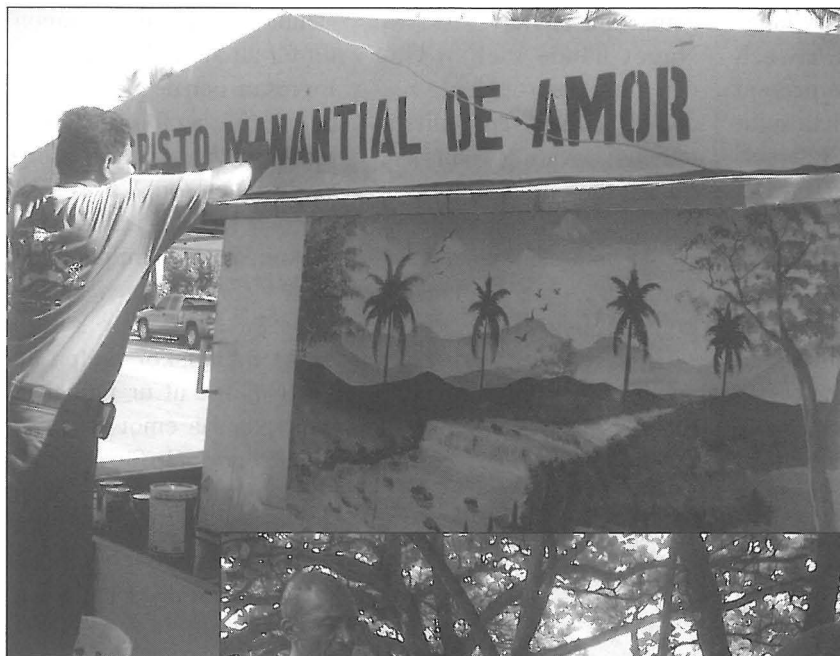
stanna i församlingen någon tid för att återfå krafterna inför resan, och de gick med på det. Så fick jag följa med hem till Bernardo. Jag glömmer aldrig kvällsmaten som **Karin** bjöd på, och hur jag mottogs av syskonen i storfamiljen. Men jag var först förlägen, nästan misstänksam. Hur kunde dessa människor hjälpa en fattig fånge ut ur fängelset och sedan ta emot honom i sitt hem och församling?

Vad ville de mig? Men jag upplevde snart att jag verkligen fått en ny familj! Det här var 1990.

Problemen var dock inte slut. Charlie började åter dricka sprit, och blev fullständig alkoholist när

Varje onsdag dukar Charlie tillsammans med vänner upp för de fattiga som söker sig ner till strandpromenaden i Puerto Plata.

"Kristus, kärlekens källa" målas på den vagn som Comunidad Maranata köpt in för bespisningen.

Haitiska barn lyssnar till Charlies vittnesbörd och förmaningar på creol. Dessa barn används i stort sett som slavar av dominikanska "ägare". Mötet och maten de får av Charlie är en av veckans få ljuspunkter för dem.

han kom till Haiti. Han sökte sig tillbaka till Dominikanska Republiken, till Puerto Plata, där han gick ner sig totalt i alkoholism och även prostitution. Han lagade fläktar, tjänade litet pengar och köpte sprit som han delade med sina vänner. Hamnade i en djup depression. Han var så alkoholiserad, att han under fyra månader inte åt lagad mat. Han badade ibland i havet och sov i ett prång vid en liten butik, på morgnarna köpte han kokta ägg som barnen gick runt och sålde. Deprimerad och undernärmd blev han så småningom totalt ensam.

-En kväll kände jag plötsligt att det här går inte mer. Jag kommer att dö innan morgonen. Men så kom plötsligt en bil förbi och stannade. Det var en familj som kom

från ett möte i en kyrka. Jag hörde dem säga: "Kom, så kör vi dig till centret". Jag trodde de skulle köra mig till en ölbar, men jag har aldrig tyckt om öl, så jag sa: "Jag kommer om ni lovar köpa mig en flaska rom". De gick med på det, och jag följde med dem. Jag bad dem stanna och köpa rom, och blev riktigt sur på dem för att de inte stannade. Men de körde mig till ett kristet rehabiliteringscenter, sökte rätt på en madrass åt mig att sova på. Madrassen pinkade jag ner. Nästa dag var jag helt tokig. Jag hade fått dilerium. Vårdarna i centret var tvungna att binda mig. Efter fyra dygn vaknade jag till medvetande. Då stod ett bord framför mig med en tallrik mat och ett glas vatten. Jag tittade till höger – där var två ynglingar som log mot mig.

Så tittade jag till vänster – där var också två ynglingar som log mot mig. "Hur är det?" frågade de. Plötsligt upplevde jag som om hela rummet var fyllt av en rosa rök. Och jag kände att min kropp inte skrek efter sprit eller tobak. Jag var helt befriad!

Charlie började åter läsa i bibeln, och tacka Gud för att han frälst honom. Snart började han tänka på de stackars människor som levde i den miljö han nu blivit befriad ifrån. Han fick en önskan att få berätta för dem att det fanns möjlighet att uppleva befrielse.

Församlingen, vars medlemmar fört honom till centret, betalade uppehälle för honom där, och han stannade på rehabilitering ett år. När han hade ungefär tre månader kvar av tiden, kom

några på besök från Santo Domingo. Då kom Charlie att tänka på pastor **Isaías**, vars son **Jonathan** också bott i Comunidad Maranata då Charlie kom dit. Han fick en idé att skicka ett brev till Berno via Isaías. Han trodde att Berno återvänt till Sverige, och räknade inte med att han skulle möta honom igen. Det hade ju gått tio år, nu var det 2001. Charlie skrev ett brev till Berno, berättade om att han nu var frälst, och att det Berno och församlingen gjort för honom inte varit förgäves. Så sände han det till Isaías, med hopp om att Isaías skulle skicka det till Sverige.

-Arton dagar senare satt jag ute vid centret, och såg en bil svänga upp. Jag kände plötsligt på mig att det var jag som fick besök. Och ut klev Berno! Jag som inte hade någon anhörig i landet, ingen som hälsade på mig – Gud skickade en främling från ett annat land att bli min familj!

När Charlie kom ut ifrån rehabiliteringscentret, så fick han hjälp från den evangeliska församlingen i Puerto Plata som med sådan omsorg betalat hans vistelse i centret att hyra en lägenhet.

Han reparerade fläktar, och lyckades spara en summa pengar. Så traskade han iväg till pastorn i församlingen och frågade om de ville stötta honom om han ordnade möte vid havet och bjöd uteliggarna på mat. Pastorn sa jovisst, men Charlie skulle själv predika för dem!

Ja, så inleddes den verksamhet som Charlie nu hållit på med i tre år, med stöd av syskon i Puerto Plata, och Comunidad Maranata.

Genom offrande syskon har nu också en matvagn införskaffats, som målats fint med naturmotiv och texten: "Kristus, kärlekens källa". Stadens myndigheter är välvilligt inställda, och har gett tillstånd till Comunidad

Maranata att placera vagnen där, till att betjäna behovets barn.

Charlie har ivriga drömmar om förvaltningen av matvagnen. Smörgås, juicer, varmkorv etc. kan säljas till förmån för den måltid som varje onsdag serveras fritt till uteliggarna och behövande barn i området. Det är verkligen ett stort böneämne att denna matvagn får komma i tjänst så att många människor

genom vad som serveras där av andligt och lekamligt gott, kan vinnas för himlen!

På sista tiden har allt flera barn dykt upp vid matutdelningen. Charlie, som själv varit ett gatans barn, känner igen deras stil, och förstår hur de har det. När jag äntligen ville veta vad han sa till dem på mötet som jag i artikelns inledning beskrev, säger Charlie:

-Jag frågade hur dom har

det, hur de äter och hur de bor. Jag förstår ju att de används i prostitution och för att frakta droger – ”burros” (åsnor). De kommer alla att dö en tidig död, utnyttjade av samvetslösa män och många gånger dödade av polisen. De är utan framtid. Jag berättade för barnen vad jag själv upplevt, och sa åt dem att inga pengar de tjänar är värda de materiella fördelar de tror att de får. Jag berättade om Jesus,

hur han kan förvandla, vilken kärlek jag fått uppleva.

Charlie suckar och tystnar, tänker på de utlämnade barnen.

-All den kärlek jag fått genom dem som gett mig evangelium är så stor, så jag måste satsa det liv jag fått för att hjälpa andra. Det finns ingenting större än att få leda människor till evangelium; att hjälpa dem så de får lära känna Jesus. ■

HAITI

- mystikens land

Text: Berno Vidén

Fattigt och utarmat efter kolonialväldens systematiska plundring av landet delar Haiti idag ö med den mer progressiva Dominikanska Republiken i öst. Öns hela landyta är inte större än en sjundedel av Sveriges men bebos av inte mindre än 16 miljoner invånare, varav 6,5 miljoner är haitier.

Alltsedan slavupproret 1791-1804, har Haiti, eller Sainte-Domingue som det hette då, Frankrikes i särklass rikaste koloni, varit involverat i blodiga strider. 1844 slog sig Dominikanska Republiken slutgiltigt fri efter en kortare tids ockupation och bildade en självständig stat varvid de gränser som idag finns fastställdes. Under 200 år av självständighet har landet haft inte mindre än 53 ledare varav endast 8 suttit mandatperioden ut och 20 av dem har störtats. Ett typiskt kännetecken för den politiska ledningen har varit korruption och förtryck. Så sent som 1990 hölls landets första demokratiska val då **Jean Bertrand Aristide** valdes till president. Efter mindre än ett år störtades han dock

och tvingades i exil, men återkom för att snart igen tvingas bort från makten anklagad för valfusk och korruption.

Haiti är den amerikanska kontinentens i särklass fattigaste land. Präglat av kamp för överlevnad och stämplat av skrupellösa makthavares plundringar har slaveriet, trots dess officiella avskaffande, fortsatt ända in i modern tid. Under större delar av 1900-talet förvärvades tiotusentals haitier till grannlandet Dominikanska Republiken för att främst utföra grovarbetet på de otaliga sockerrörsodlingar som då fanns. Stora förläggningar byggdes upp med undermåliga bostäder där de haitiska familjerna fick bo under skördetiden. Många gånger bestod arbetarnas lön enbart av matkuponger vilka gick att lösa in i plantageägarnas egna små handelsbodar. Boendet bestod mestadels av jättelika baracker med upp till 20 personer inhysta i ett enda rum.

Under åren som gått har de haitiska arbetarnas familjer förökats och de utgör idag mellan 500 och 700 tusen invånare som under flera ge-

nerationer bott kvar på förläggningarna i Dominikanska Republiken. Av dem är det enbart omkring 5 procent som erhållit dominikanskt uppehållstillstånd. Enligt dominikanska migrationsverkets regler klassas haitierna som gästarbetare vilka befinner sig i transitland. Med den klausulen kringgår man alltså ansvaret och anser sig ha laglig rättighet att närsomhelst deportera de haitiska familjerna. Dessutom stängs många haitier därigenom ute från fri utbildning och allmän sjukvård.

Trafiken mellan länderna är livlig och även människohandel pågår fortfarande. För bara någon månad sedan rapporterade en av Dominikanska Republikens största dagstidningar *El Nacional*, om hur t.o.m. armén och migrationsmyndigheterna är involverade i att med ena handen massutvisa haitier och med den andra skaffa nya plantagearbetare som tas in i landet. För varje ny arbetare som ordnas fram betalas en viss ersättning.

Vid gränsstäderna Jimaní och Dajabón pågår ständigt

en livlig handel mellan länderna då kläder, skor, socker, mjöl och tusentals andra produkter byter ägare.

Haiti räknas också till ett av världens mest mystiska länder där religionsutövningen satt en mycket säregen prägel på folket. Enligt folkmun är landet till 85 procent romersk-katolskt men till 100 procent voodoo. Voudoun med ursprung från Afrika importerades redan på 1500-talet i och med slavhandeln till Haiti och blandades där med katolicism och indiansk religion. Sedan år 2003 är voodoo officiellt erkänd och dess präster, hougans, är godkända att utföra ceremonier såsom dop och vigslar.

Senaste året har det politiska klimatet hårdnat. Vid gränstrakterna har flertalet dominikanska medborgare kidnappats. Även andra nationers medborgare har kidnappats. FN-trupper har i sammandrabbningar riktat sig mot dessa kriminella grupper vilket resulterat i flera dödsfall. P.g.a. det spända läget har Kanada uppmanat sina medborgare att lämna landet.

Framför allt är Haiti ett missionsland. Comunidad Maranata har genom sitt arbete i Dominikanska Republiken kommit i nära kontakt med flera haitiska medborgare och vår bön till Gud är att det arbete som inletts ska resultera i att evangelium når fram till de mest behövande. ■

Församlingens privilegium

Att vara Jesu efterföljare - att göra den erfarenheten att korset blir en kraft i ens liv och inte en religiös symbol, det är nog något av den största utmaningen vi möter som kristna, för det har att göra med inte alltid så lättåtkomliga frågor. Det är lätt att slumra till och på en gång blir man då disponibel för en viss perspektivförskjutning. Jesus Kristus och hans kors får väldigt snabbt en annan betydelse, än det egentligen har.

Hur ska vi som hans efterföljare vandra så att vi erfar att korset får utföra sitt verk i våra liv på ett sådant sätt att vi inte skymmer honom utan mer och mer trovärdigt och på ett övertygande sätt vittnar om honom?

Golgata, var sammandrabbningen mellan de största fiender som existerar. De här fienderna materialiserades i människor. Det var just genom att bli människa som Jesus neutraliserade hela denna fiendskap för dem som är beredda att ta honom på allvar och komma in på ett fridlyst område.

Fiendskapen finns ju, men genom Jesus Kristus och hans död bereddes ett fridlyst område. Vad det här egentligen innebär skulle vara församlingens särskilda privilegium att demonstrera.

Jag har tittat lite på vad som står i Romarbrevet och undervisningen där. Det finns några verser i Romarbrevets femte kapitel som handlar om sådana saker att det nästan är ofattbart. Låt oss be Gud om hjälp att se vad den här sammandrabbningen innebar. Vad var det som skedde då Jesus dog?

-Ty medan vi ännu var svaga, led Kristus, när tiden var inne för oss ogudaktiga. Näp-

Golgata var sammandrabbningen mellan de största fiender som existerar. Fienderna materialiserades i människor och det var just genom att bli människa som Jesus neutraliserade hela denna fiendskap för dem som är beredda att ta honom på allvar och komma in på ett fridlyst område.

Fiendskapen finns, men genom Jesus Kristus och hans död har beretts ett fridlyst område. Vad det egentligen innebär skulle vara församlingens särskilda privilegium att demonstrera.

peligen vilja ju eljest någon dö ens för en rättfärdig man – om nu ock till äventyrs någon kan hava mod att dö för den som har gjort honom gott men Gud bevisar sin kärlek till oss därigenom att Kristus dog för oss, medan vi ännu voro syndare.

Så mycket mer skola vi därför, sedan vi nu hava blivit rättfärdiggjorda i och genom hans blod, också genom honom bliva frälsta undan vredesdomen. Ty om vi, medan vi var Guds ovänner, blevo försonade med honom genom hans Sons död, så skola vi, sedan vi hava blivit försonade, ännu mycket mer bliva frälsta i och genom hans liv. Och icke det allenast; vi berömma oss ock av Gud genom vår Herre Jesus Kristus, genom vilken vi nu hava undfått försoningen. (Rom. 5:6-11)

Hur är förhållandena i familjen?

Vers för vers avslöjas någonting och det börjar så: "Därför är det så..." Det är ju en upptakt till det aposteln senare kommer att säga. "Därför är det så" Det han kommer att skriva om är någonting som man absolut inte kan påstå har särskilt stort utrymme. Om vi skulle fråga människor hur det är, vad skulle vi få för svar då? Hur är förhållandena i familjen, i församlingen, hur är förhållandena i stan, eller i samhället? Hur är förhållandena, ja, vi skulle kunna få många olika svar. Vi går till någon som har makt och myndighet och frågar honom; "Hur är det?" Då vill han veta vad vi konkret menar och kanske vi konkretiserar oss och då kommer vi att få höra en förklaring.

Jag kan tänka mig att han kommer att säga något som ligger långt ifrån det som aposteln Paulus här undervisar om. Förhållanden är inte alltid synliga för blotta

ögat och det krävs någonting av Guds uppenbarelse för att se in i det här. Det är inte vem som helst som ser in i det. "Därför är det så.." Den som skriver är ju inte vem som helst, det är en Kristi apostel. Vad har han sett in i?

Han fick verkligen se in i både mörkt och ljus. Han fick se in i sitt eget hjärta, men han fick också se Kristus och höra hans röst. Det var precis det han skulle göra. Därför sa Ananias till honom, mannen som kom från Damaskus: "Vår faders Gud har utsett dig till att se den rättfärdige och till att höra ord från hans mun". Paulus skulle se den rättfärdige och höra ord från hans mun. Vi läser:

-Därför är det så: Genom en enda människa har synden kommit in i världen och genom synden döden; och så har döden kommit över alla människor, eftersom de alla hava syndat. (vers 12)

Han talar om två människor. Den första människa han talar om här är den som har blivit prototyp, representant för hela mänskligheten, fader Adam. Han var den genom vilken synden kom in i världen, och genom synden döden och så har döden kommit över alla människor eftersom alla har syndat.

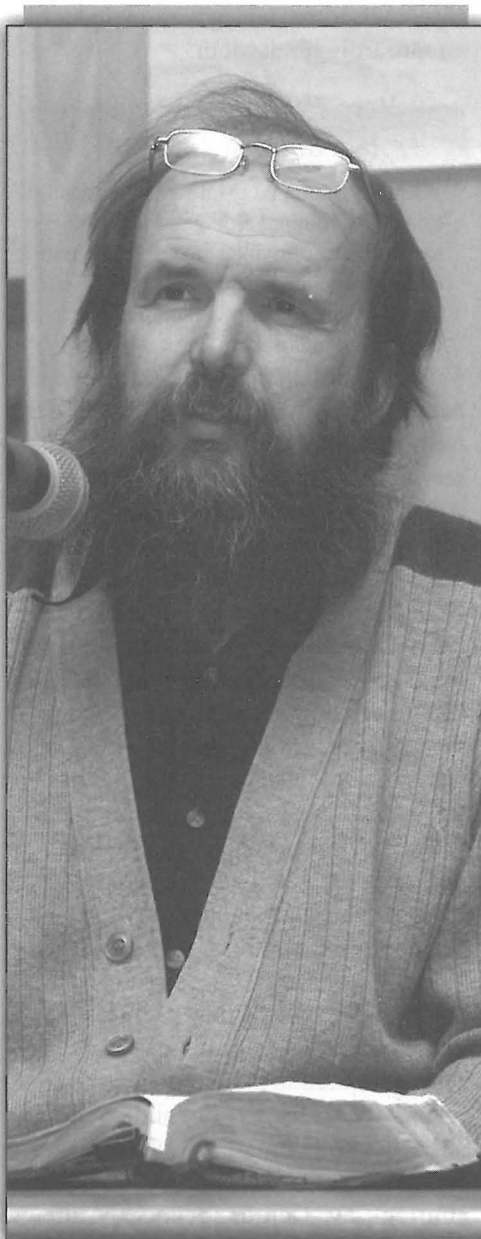
-Ty synd fanns i världen, redan innan lagen fanns. Men synd tillräknas icke, där ingen lag finnes. Dock har under tiden från Adam till Moses döden haft våldet också över dem som icke hade syndat genom en överträdelse i likhet med vad Adam gjorde, han som är en förebild till den som skulle komma (v. 13-14)

Nu talar Paulus om tre människor. Vi har hört om Kristus och så får vi höra om Adam och om Moses. Vad handlar det om?

Adam representerar oerhört mycket, och Kristus representerar oerhört mycket, ännu mer än Adam. Han representerar så mycket att de här två helt enkelt inte bara kan mötas.

Vad har Adam åstadkommit?

Här har vi Guds frälsningsplan. Skulle vi ställa Adam och Kristus bredvid varandra utan att det fanns några andra referenspunkter i frälsningshistorien då skulle ingen begripa nånting, därför att den ene representerar så mycket och den andre representerar också mycket. Därför kommer Moses och han står mellan dessa båda. Dels ser han tillbaka till den förste Adam och genom sin lag avslöjar han vad den förste Adam egentligen har åstadkommit.

Predikan av Hans Lindelöw påskan 2005

Samme Moses står där med sin lag och ser också profetiskt framåt och vittnar om, står det, den som skulle komma.

-En profet skall Herren din Gud låta uppstå åt dig, en som är mig lik, honom skall ni lyssna till i allt vad han talar. (5 Mos 18)

Mose är genom sin lag, lagens negativa framtoning. Det är ju inte helt utan vidare, det heter "du skall", "du skall icke". Du skall icke, gång på gång, du skall icke, varför heter det så? Därför att den vanliga människan, den vanliga medborgaren i Israel eller vilken nation som helst på jorden har en väldig benägenhet att göra just det som han eller hon inte skall göra.

Vad är det för något? Arvet från Adam. Han visar hur hela mänskligheten är helt infiltrerad och hur denna infiltration bara blir värre och värre till dess den bryter igenom i riktiga upplopp och demonstrationer, invasioner och i historien materialiserar mörkrets välde genom människor. Det finns historiska exempel, bibeln talar om det, vi kan läsa den allmänna världshistorien också och se.

Men nu, säger skriften, har en agent kommit, från andra hållet, från Guds rike, en agent, en medlare mellan Gud och människan och han har börjat infiltrera. Han har börjat infiltrera denna sargade plågade mänsklighetens kropp från andra hållet och denna konfrontation är det som vi får en viss aning om, ifall vi rätt förstår det som sker på Golgata. Vi skulle kanske inte fatta särskilt mycket alls om inte Mose hade kommit, han som hjälper oss se proportionerna i detta oerhörda drama.

Vi läser igen:

-Dock har under tiden från Adam till Moses döden haft våldet också över dem som icke hade syndat genom en överträdelse i likhet med vad Adam gjorde, han som är en förebild till den som skulle komma. (v.14)

Här talas om två förebilder. Dels är Adam en förebild, dels är hans gärning en förebild. Vi kan läsa vidare:

-Likväl är det icke så med nådegåvan, som det var med syndafallet. Ty om genom en endas fall de många hava blivit döden underlagda, så har ännu mycket mer Guds nåd och gåvan i och genom nåd – vilken också den, är kommen genom en enda människa, Jesus Kristus – blivit på ett överflödande sätt de många beskär. (Vers 15)

Detta vill inte säga litet. Hela världen, hela mänskligheten och detta fördärv som genom en enda människa kom in i världen. Moses får genom sitt budskap både se tillbaka och avslöja synden, men han ser också framåt och profeterar om nåden.

Ser vi oss omkring kan vi verkligen se att vår tid och vårt samhälle mer än någonsin är präglad av Adams fall och synd och av döden som kom i följd av detta. Ändå skriver aposteln att det som Kristus gjorde är nånting ännu mycket mer. Vad innebär det? Ännu mycket mer synligt? Nej. Ännu mycket mer manifesterat? Nej. Ännu mycket mer påtagligt? Jag vet inte. Han skriver "ännu mycket mer" – vadå? Guds nåd och gåvan i och genom nåd, vilken också den är kommen genom en enda människa Kristus Jesus, har blivit på ett överflödande sätt de många beskär.

Jesu erbjudande är tillgängligt

Det Jesus har gjort och den nåd som bjuds genom honom är på ett sätt mer tillgänglig än det Adam har gjort. Det skulle vara lättare för människan att ta vara på erbjudandet som Jesus ger dem, och som Fadern erbjuder var och en genom sin Son. Det evangelium som erbjudes när det predikas såsom det bör predikas. Det skulle vara mer tillgängligt. Guds nåd och gåvan i och genom nåd har blivit ännu mycket mer..." Det står inte "synlig", inte heller "manifesterad", det står *beskär*. Den hade inte blivit ännu mycket mer mottagen, ännu mycket mer anammad, så står det inte. Hur då? *Nåd*, genom nåd som också den är kommen genom en enda människa Jesus Kristus blivit på ett överflödande sätt de många beskär.

Beskär, vad betyder det? Mannen i kebab-baren står och skär till på kebab-rullen, lammköttet som snurrar, skär till, skär till. Han beskär – var så god om du vill ha. Men det betyder ju inte att jag vill ha, att människor vill ha det som blivit beskärt. Gud har beskärt och på så vis skulle detta vara mer tillgängligt. Det skulle inte kräva särskilt stor ansträngning ifrån vår sida. Det skulle inte kräva särskilt stor möda för att vi skulle få tag i det, om vi verkligen vill ha tag i det som Jesus står för. Det Jesus står för, och det han representerar är mera tillgängligt än vad Adam representerar. Men det ser ju ut alldeles tvärtom.

Det är faktiskt många gånger så att Herrens tjänare suckar och förundrar sig. Men Gud sände sin son, det heter:

"Människosonen har kommit för att uppsöka och frälsa det som var förlorat". Han har kommit för att uppsöka och frälsa ..

-Och med gåvan är det icke som det var med det som kom genom denne ene som syndade; domen kom genom en enda och ledde till en fördömsedom, men nådegåvan kom i följd av mångas fall och ledde till en rättfärdiggörelse. (Vers 16).

Vers för vers får vi se det här. På olika sätt står det om det Jesus gjorde och om det Adam gjorde. Följderna av det Jesus gjorde och följderna av det Adam gjorde. Synden, det är det första som kom genom Adam. Det står om nådegåvan och syndafallet, gåvan i vers 16 och det som kom genom denne ene som syndade – domen som leder till en

fördömsedom, nådegåva som leder till en rättfärdiggörelse.

Vem får operera i våra hjärtan och sinnen?

-Och om döden på grund av en endas fall kom till konungavälde genom denne ene, så skola ännu mycket mer de som undfå den överflödande nåden och rättfärdighetsgåvan få konungligt välde i liv, också det genom en enda, Jesus Kristus. (Vers 17)

Nu börjar det klarna lite här. Det som Adam gjorde... här ser han tillbaka, han tar hjälp av Mose för att jämföra. Han ser också framåt, följden av det som Adam gjorde och det som Jesus gjorde, följderna av det som Jesus gjorde – hur ser det ut med den saken i framtiden? Han säger här att det är skillnaden mellan dödens konungavälde och ett annat konungavälde. Hur uttrycks det? "de som undfå den överflödande nåden och rättfärdighetsgåvan få konungligt välde i liv..." det var ett annat konungavälde än det som Adam åstadkom. Vem släpper vi in, vem låter vi operera? Vem släpper vi in på livet, vem låter vi operera i våra hjärtan och i våra sinnen?

Här ser vi hur hela mänskligheten liksom presenteras för oss som en väv som från ena hållet slits eller fräts sönder och från andra hållet effektivt lagas. Effektivt, beroende på vad man väljer för inspirationskälla och förebild, vad man väljer för föredöme. Vad man väljer att lyssna till för röst. Hela mänskligheten som en väv. Den är redan halvrudden, söndersliten, sönderfrädd, men från andra hållet, beroende på vårt gensvar, beroende på hur vi tar detta erbjudande på allvar börjar ett effektivt arbete. Det har redan börjat, och som skriften säger; det har redan fullbordats.

Förutsättningarna finns.

-Alltså, liksom det, som kom genom en endas fall, för alla människor ledde till en fördömsedom, så leder det, som kom genom rättfärdiggörelsedomen förmedelst en enda, för alla människor till en rättfärdiggörelse, som medför liv. (Vers 18)

Vad betyder det? Står det verkligen alla människor? Jag har gjort en jämförelse här mellan olika bibelöversättningar. Det sägs exempelvis i Karl XII:s bibel:

-Ty såsom för en synds skull är fördömsedom kommen över alla människor, så kommer också genom ens rättfärdighet livsens rättfärdighet över alla människor.

Över alla människor. Det tycker jag stämmer, för rättfärdighetens position borde vara en högre position, därmed inte sagt att alla människor accepterar det.

I King James' översättning står:

-Den fria gåvan kom över alla människor till livets rättfärdiggörelse.

Det är fortfarande ett erbjudande, men nu har det liksom manifesterats litet. Vi har fått se in i framtiden, vi anar nånting. Om vi tar emot det, om vi låter detta hans ord verka ibland oss och vi själva går in i detta, inte förhåller oss passivt utan aktivt, på det sätt som han manar, på det sätt som han kallar, och leder, blir vi: Guds medarbetare till att främja sanningen. Det är väldigt allvarligt, för jorden är fortfarande skådeplatsen för världens absolut skickligaste skådespelare, föreställningskonstens mästare. Han har verkligen förmågan att fånga publiken och det står inte att han kommer att matas av i dessa sina ansträngningar.

Ju längre tiden går desto mer kommer mörkets välde att demonstreras i denna mänsklighet, som trots allt fortfarande har möjlighet att ta vara på ett erbjudande. Om vi tar vara på det som är mer tillgängligt, trots allt mer tillgängligt än det som kom genom Adam. Om vi går till ryska bibeln har den i stort sett samma uttryckssätt.

I vers 19 avslutar Paulus den här jämförelsen:

-Ty såsom genom en enda människas olydnad de många fingo stå såsom syndare, så skola också genom en endas lydnad de många stå såsom rättfärdiga.

Hjälp att fatta proportionerna

Här får vi också hjälp att fatta proportionerna därför att en människa var olydig en gång och det fick förödande konsekvenser. Vad betyder det? Det betyder inte att bara den människan var olydig, många, många fler människor var också det. Men så heter det: "så skola också genom en endas lydnad de många stå såsom rättfärdiga".

En var lydig och hoppet finns, hoppet att inte bara en var det, det ska ju finnas flera. Det står i Uppenbarelseboken om den stora slutdrabbningen och så säger han profetiskt, naturligtvis på grund av det verk Jesus utförde på Golgata, kan det komma människor till godo. Det står om Lammet jämte de utvalda, de trogna och kallade som skall övervinna de tio hornen.

Var befinner vi oss nu då? Vi närmar oss... och slutet är ju att då kommer han in på Moses och visar hur just Moses uppgift tydligt är framställd här.

-Men lagen har därjämte kommit in för att

fallet skulle bli så mycket större, dock där synden blev större där överflödade nåden mycket mer. (v. 20)

Det här går ju utöver ens förmåga att fatta.

-Ty såsom synden hade utövat sitt välde i och genom döden, så skulle nu ock nåden genom rättfärdighet utöva sitt välde till evigt liv, och det genom Jesus Kristus, vår Herre. (v. 21)

Det Jesus och hans apostlar talar om är en väv. Ingen tar en lapp av okrympt tyg och syr fast på en gammal mantel. En gammal mantel – den gamla mänskligheten. Manteln har gått sönder, den har en reva. Vi kan säga att ett samhälle har det, eller en familj eller en släkt. En reva finns. Ska det inte gå att laga den då? Man tar inte, säger Jesus, en lapp av okrympt tyg på en gammal mantel, ty det isatta stycket skulle riva bort ännu mer av manteln, och hålet skulle bli större.

Det måste faktiskt börja med den lilla okrympta lappen. Jag får kasta den gamla manteln, det måste till en sådan radikal förvandling, en nystart. Frälsningen och livet och vandrigen med Jesus. Jag måste kasta den gamla manteln, den går inte laga. Jag får ta fasta på den lilla lappen.

För människan är det som Jesus gjort otillräckligt. Det som han talar för och det han erbjuder räcker inte mot all denna världens samlade här; och våra sinnen bombarderas. Det är media och det är vänner och fiender, det är goda och onda – och det Jesus gjort och erbjuder ser då futtigt ut. Vad kommer han med för något?

Jag har en gammal mantel, ett gammalt sammanhang. Man borde väl hellre ta vara på det då, fast det är en reva i det. Det går väl att laga med nånting gammalt då? Så börjar lappverket. Det är början till den babyloniska sinearsmanteln med hela sin sammansättning.

Nej, vi får ta vara på lappen. Hur ska jag kunna kläda mig i en lapp? Det här är nådens hemlighet. Vi vet när vi börjar med Jesus eller när vi tar nåt steg på vägen; det kan se så otillräckligt ut, men det räcker till – nådens hemlighet, uppenbarad under vandrigen i tron.

Klä sig i en lapp

Apostlarna gjorde ständigt den här erfarenheten. Aposteln Paulus upplevde att han var inkastad i så djupa konflikter med alla partier, hela mörkrets välde. Ibland kändes det som han var helt prissgiven, han upplevde sig så överfallen. Han

försöker beskriva: han talar om en törntagg, han talar om en satans ängel som slår honom i ansiktet. Tre gånger har jag bett att detta ska tas bort från mig, att jag ska slippa denna känsla av otillräcklighet, att jag ska slippa denna paradoxala, nästan absurda känsla att hela tiden vara tvungen att klä sig i en lapp, när det finns en gammal mantel – hela den gamla judiska religionen, fariseernas parti som han tidigare tillhört.

Vilken mantel att hölja sig i, vilket skydd! Nej, han fick en lapp – varsågod! Men när han tog vara på den lappens möjlighet att dölja sig för denna världens furste för all framtid och bärgas på ett underbart sätt, så fick han verkligen känna föraningar om vad det skulle innebära. Lappen, som frälste honom!

Jesus talade om ett nytt material, ny deg – rensa bort den gamla surdegen – eller nytt vin i nya vinläglar.

Vi måste se till att den här förnyelsen går helt igenom oss på ett sånt sätt att vi befrias från det gamla. Jesus säger till Simon Petrus:

-Salig är du Simon, Jonas son, kött och blod har icke uppenbarat detta för dig, utan min Fader som är i himmelen. För den skull säger jag dig att du är Cefas, du är Petrus och på denna klippa skall jag bygga min församling och dödsrikets portar skall icke bli henne övermäktiga.

Vad är dödsrikets portar? Den gamla manteln, de gamla sammanhangen, det gamla tänkandet, det gamla resone-manget vill hela tiden på allt sätt infiltrera också Guds verk, erbjuda nånting utöver det Kristus gjort och det han erbjuder. Det blir så futtigt, så otillräckligt, om vi inte tar vara på det material som erbjuds genom hans ord, genom hans lära genom Jesus och hans Faders ande – löftet som vi har fått.

Gamla Testamentets beskrivning, de gamlamenteamentliga förebilderna är faktiskt när Israels barn gick över floden Jordan.

Prästerna gick ner och ställde sig i vattnet, prästerna som bar Herrens ark. Vattnet stannade upp uppe vid Adam. Det här är ju faktiskt förebilder, som talar om vad som skedde när Jesus dog på korset. Vattnet från Adam stannar upp och en ny generation går över floden och in i landet. Jesus har löften för en ny generation, underbara löften för en ny generation som tar vara på ett nytt material om det så ser riskabelt ut, men när han har talat så kommer det att visa sig vara tillräckligt. ■

Jerusalem...

Forts. från s. 3

sig med. För katoliken är det en fastslagen lära uttalad av en ofelbar påve och kan inte ifrågasättas utan utgör en av grundpelarna i hela den religiösa sekteristiska kolossen.

Guds ord däremot lär att Kristus har dött en gång för alla och ska aldrig mer dö. Ett offer för synden var tillräckligt för att befria hela mänskligheten från en evig förtappelse. Det finns inga andra nådemedel som ger evigt liv än att bejaka det Jesus gjorde på Golgata. Brödsbrytelsen är en åminnelsehögtid, att påminna om Jesu försoningsverk på Golgata, till dess att han kommer igen.

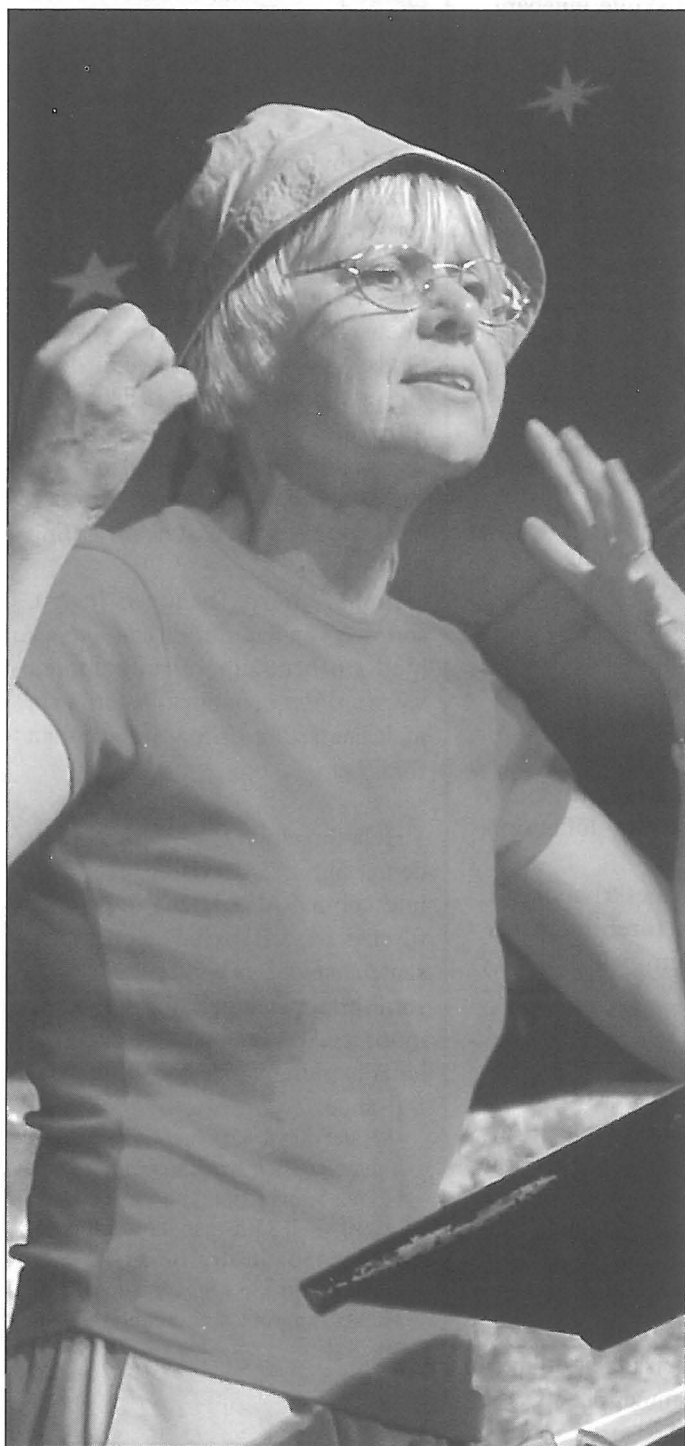
Vid Babylons fall står det att hela himlaskaran lovar Gud. Den stora fördärvaren som genom sin otukt förlett och förstört jordens inbyggare får sin slutliga dom. Under hela sitt intensiva arbete med att bryta ned Guds verk har denna sköka dock aldrig lyckats komma åt det sanna himmelska Jerusalem. Församlingen hör himmelen till! Hon har sitt medborgarskap i himmelen och bekänner sig vara gäst och främling här i tiden.

Hon är bruden, Lammets hustru, som snart en dag slutligt ska förenas med sin brudgum. Brudgummen väntar på det ögonblick Fadern i sin makt har faställt, då församlingen ska föras hem.

Hela församlingens liv präglas av denna himmelska vision. Hon kan inte komma till ro här i tiden eller förenas med Babylon. Hon representerar staden på berget, Guds berg, som sprider evangeliets ljus utöver en mörk jord. Budskapet hon förmedlar är hoppningivande och alltigenom frälsande.

-Vi åter hava vårt medborgarskap i himmelen, och därifrån vänta vi ock Herren Jesus Kristus såsom Frälsare, vilken skall så förvandla vår förnedringskropp, att den bliver lik hans härlighetskropp - genom den kraft, varmed han ock kan underlägga sig allt. ■

Man blir inte evangelist - **man är född till det!**

Intervju: Ulla Näsholm

Barbro Schröder blev frälst ensam hemma. Efter att ha varit på Maranatomöte i Viktoriasalen gick hon hem och bad: "Gud, om du finns, så fräls mig!" Frälst blev hon – det gick inte att förneka. Och följande dag när hon träffade sina arbetskamrater började hon fungera som evangelist. "Jag blev frälst igår", meddelade hon bara. Snart förstod också vännerna att något hade hänt.

Det är midsommar 2005. Stockholm med förorter töms på sina invånare, det blir lugnare under helgdagarna.

Många stockholmare åker ut till landet, till stugan och båten inför midsommar. Turister och andra besökande flanerar i innerstan och "gör" stan som de finner för gott.

Också i församlingscentret på Bällsta decimeras skaran. Där är det dock tältmötena i Råslätt som drar, och många är tillsammans med syskonen i Smålandsområdet.

Barbro Schröder är hemmahörande i Göteborg men oftast i Stockholm för att bistå syskonen i arbetet. Andligt genom vittnesbörd och själavård och praktiskt för att hjälpa till i kök och hotell. Matlagning till dem som arbetar eller bor på missionscentret och som en viktig del av hotellets arbete – frukostservering till hotellgästerna.

Ska inte du vara med i tältmötena i Småland?

-Nej, jag ska stanna över helgen i Stockholm när så många nu reser iväg och vi blir så få kvar här. Det gäller främst matlagningen, men här är ju också möten. Vi har ju hotellgästerna och alla de som inte har möjlighet att vara med i Småland.

Annars är det just tältmötena man oftast förknippar Barbro med. Hon har lätt att få kontakt med olika slags människor – en uppenbar tillgång i evangelisationsarbetet. Försäljning i bokståndet, barnpassning när det behövs, allt som kan få människor att söka

sig fram till Jesus Kristus och få ett möte med honom.

I uppgiften som evangelist – vad tycker du är mest angeläget?

–Är man evangelist ska man vara beredd på *allt*. Mötena kanske bara blir en procent av de uppgifter man har – att i olika situationer möta människor med behov.

–Evangelist är man född till – man blir det inte. Jag kommer inte från ett troende hem, men familjen gick i kyrkan, umgicks med prästen och många av kyrkobesökarna.

–Att Gud hade en uppgift för mig förstod jag ändå tidigt. I yrkesvägledningen i skolan sa jag, att jag skulle bli missionär.

Barbro hade länge en slags barnatro genom åren som gick. Tanken att tjäna Gud fanns på något sätt med. Utan att ha en personlig tro på Gud ledde Barbro barngrupper i kyrkan. Hon utbildade sig också till barnsköterska och skaffade sig så en erfarenhet som hon senare fick användning av i församlingsarbetet – barnmöten, förskola etc.

Barbro knyter an till sin kalleselse när hon berättar vidare:

–Viktigaste uppgiften som evangelist är att leva i ett förhållande med Gud. Man kan inte leda människor längre än man själv kommit. Jag menar att man måste vara frälst för att bedja för människors frälsning, andedöpt för att kunna bedja dem igenom till dop i den helige Ande.

–Församlingsgemenskapen är ju en skola och jag lärde mig mycket den första tiden – allt var nytt och jag tog till mig det jag fick lära och se.

–En sak som broder **Arne Imsen** lärde oss evangelister och som jag haft nytta av, var att vi skulle ägna oss åt behovets barn och de nyfrälsta när det gällde själavården.

–Ni ska inte vara ”dadda” åt

gammalkristna som vill fortsätta att leva på mjölkmat och som helst bara vill ha social gemenskap eller uppmärksamhet, poängterade han.

–Gemenskap kan man ha i köket, disken eller andra saker man gör tillsammans. Arbetsgemenskapen ger många tillfällen att samtala, fråga och hjälpa människor vidare.

–Timmarna mellan mötena är viktiga, det är då vi får hjälpa varandra. Många evangelister syns knappast i mötena – men fungerar tillsammans med människor

evangelist började redan följande dag.

–Jag har blivit frälst, berättade jag för mina arbetskamrater. Ingen trodde riktigt på det men när arbetsdagen var slut och jag inte hade svurit en enda gång på hela dagen började arbetskamraterna förstå att något verkligen hade hänt.

Ganska omgående började Barbro engagera sig i församlingen. Tältmöten och utpostmöten på olika platser, det blev många resor och Barbro som alltid gillat att köra bil såg oftast till att det

Bokmässan i Göteborg, där Barbro ofta är med och evangeliserar.

i olika sammanhang och situationer.

När blev du frälst?

–En arbetskamrat tog med mig till Maranatas möten i Viktoriasalen, jag tror det var 1964. Det var proppfullt i salen, jag satte mig på läktaren för säkerhets skull.

–Mötet gjorde mig chockad, något sådant hade jag aldrig varit med om. Men samtidigt var jag helt fascinerad, men jag vågade inte ge mig tillkänna fast jag ville bli frälst.

–När jag kom hem böjde jag knä vid sängen och bad: ”Gud, om du finns, så fräls mig!”

Gud svarade så påtagligt på den bönen att det var omöjligt att ta miste att något verkliga hände. Och tjänsten som

var hon som höll i ratten. Som när församlingen på 60-talet gjorde en resa till Spanien med en hjälpsändning till troende vänner församlingen hade kontakt med.

Senare reste du tillsammans med en kamrat till Spanien för att vara där en tid. Berätta!

–Vi ville så gärna resa iväg, men visste inte riktigt hur det skulle kunna ske. Vi bad till Gud om hjälp och ett under hände verkligen.

–Vi fick 10 000 kronor av en syster som kände att hon skulle ge pengarna till oss så vi kunde komma iväg. Församlingen hade små resurser och när vi berättade vad som hänt förstod man att vi måste få komma iväg och med för-

samlingens välsignelse reste vi. Det måste ha varit ’71-’72 nån gång. Vi var med om många spännande saker, särskilt mötena hos zigenarna är något man aldrig glömmer.

Barbro gifte sig med **Åke** 1974 och de fick en son som nu är 29 år. Åke hade bott i Spanien en del år och genom Barbro vittnesbörd tog han emot Kristus.

Makarna arbetade sedan i olika perioder i Spanien.

För åtta år sedan blev Barbro änka. Genom bokmässan i Göteborg som församlingen deltog i knöts kontakten starkare med Maranataförsamlingen i Stockholm. Inte bara vid bokmässan utan också i församlingen i Stockholm blev Barbro allt mer engagerad. Bit för bit har hon trätt till i arbetet och tjänsten i församlingen. Det har blivit en utmaning att ta itu med de olika uppgifter som behöver och måste lösas.

År 2001 drabbades Barbro av cancer, och ämnet är inte något hon vill uppehålla sig vid särskilt länge.

–Jag hade haft ont länge och till slut blev det operation. Tarmarna hade växt ihop och det behövdes ett omfattande ingrepp. Cancern avlägsnades, men jag går fortfarande på kontroller.

–Det är klart att det fortfarande kan vara jobbigt, och visst känner jag mig reducerad. Gud hjälper, det har han alltid gjort, men jag tror också att något måste vi själva göra och åtminstone ta ett steg själva där det handlar om att börja ta konsekvenserna av ett helande. Precis som när det gäller den andliga sidan handlar det om att tro och inte stanna vid det man känner.

Inför framtiden säger hon:

–Det är viktigt att lägga allt i Guds hand och få vara med och tjäna den tid vi har kvar. Tiden är kort och vi måste ta vara på den! Maranata - du vår Herre kom! ■

Kommer Antikrist från öst eller från väst?

- några frågor.

Text: Hans Lindelöw

De sekelgamla ryktena om att påven skulle vara antikrist, gör eventuellt att han själv anstränger sig att inte vara så antikristlig. Dåvarande kardinal **Ratzinger** gjorde en god ansats i den riktningen i en intervju för tyska "Die Welt" i November. Där för han ett så förhållandevis ödmjukt språk, att man kan få intrycket, att han är redo att ta steget "ut till honom utanför lägret" (Hebr. 13:13)

Intervjuaren ställer frågan: - Var finns Gud i vårt samhälle av idag? Ratzinger svarar:

-Han är mycket undanträngd i marginalen. Livet tycks gå oanständigt fort, och att bara tala om Gud – det uppfattas som ett angrepp på de icke-troendes frihet. Den politiska världen följer sina egna normer och vägar. Gud står någonstans där, nära det, som man inte har hört talas om i denna världen. Det är i stort sett så också i affärs-världen, i ekonomin och i det privata livet. Gud förblir i marginalen... Ett samhälle där Gud är absolut frånvarande, förstör sig själv. Det har vi sett i de stora, totalitära experimenten från de senaste århundradena.

I samma intervju kommenterar han i liknande ordalag situationen i Sverige, med fängelsedom mot en protestantisk pastor som predikade mot homosexualiteten, och även förhållandet till Islam.

Men det var innan han blev påve. Det återstår att se vilket språk han för härefter.

I Danielsboken står det om vissa makt-havare, att de börjar bra, men fortsätter på ett annat vis: "Från den stund då man förbinder sig med honom skall han bedriva svek.." (Dan. 11:23)

Det finns all anledning att vara vak-sam. Och här kan man också ha skäl att beakta det judiska folket, som inte minst i ändens tid kommer att ansättas från alla håll, från både öst och väst. Det finns

militanta krigare, av det slag som nämns om i Hesekiel kap. 38-39 Det finns också mer lismande och inställsamma makthavare. En av dem omnämns i Daniel 11: 32 "Och dem som hava kränkt förbundet skall han med hala ord locka till helt avfall" han kallas "Nordlandskonungen".

Men om han skulle vara densamme som i Hesekiel 38-39 – då faller den uppfattning som här anspelas på. Men det finns ett kritiskt moment i vers 40 – vilken nordlandskonung talas det om? Vilken av dem kommer att intressera sig för Israel ända dithän, att han tränger in i själva templet? Och vilken är mest intresserad av landets politiska gränser, så att han därigenom är benägen för militära aktioner?

Förmodligen gör jag mig skyldig till en förenkling, men ett par samtida exem-

pel illustrerar för mig dessa frågor på ett betydande vis:

1. En mer råbarkad antisemitism har vi emellanåt mött i östeuropa och i Ryssland, också från makthavarnas sida. "The Jerusalem Post" skrev 1990 om en av medlemmarna i **Gorbatjevs** presidentråd, **Valentin Rasputin**, som uttalade sig, och sade:

-Jag tycker att judarna idag skulle känna ansvar för att ha genomfört bolsjevik-revolutionen, och för den form som den fick. De skulle känna ansvar för terrorn som förekom under revolutionen. De spelade en betydande roll och deras skuld är stor – både för att ha mördat Gud och för det. (The Jerusalem Post 21/7 1990)

2. De styrande i väst, i västra delen av Europa och i USA, tar sig å sin sida till vara för att iallafall verbalt angripa människor av judisk härkomst. En makt-

havare inom den religiösa sfären är då onekligen påven. När han besökte Israel i samband med firandet av år 2000, och bl.a. fick besöka den plats som är tillägnad minnet av förintelsen, hade han också besökt Israels överrabbiner, och sagt: "Ni, våra äldre bröder, är grundvalen för världens tro." (SvD 24/3 2000)

Detta är två olika sätt att förhålla sig till Israel, dels från öst och dels från väst. Vilket är bättre, och vilket är värre? I dessa motsägelsefulla utspel manifesteras något av de krystvärkar, eller "födslovänder" (Matt. 24:8), som inte utan en väsentlig förlösning leder fram till "den stora vedermödan" (Matt. 24:21), där strax innan, genom de olika maktkonstellationer som försöker hålla samman en ohjälpligt sönderfallande värld, den siste och slutgiltige antikrist framkrystas.

Man kan fundera över om han kommer från öst eller från väst. Det återstår att se.

Matteus 24, Hesekiel 38-39, Daniel 11 m.fl. belyser frågan om en *militär* och en *förförisk* sida av det antikristliga riket.

Hur manifesteras dessa båda sidor?

Gog intresserar sig för landet Israels politiska gränser:

-Så säger Herren, HERREN: På den tiden skola planer uppstå i ditt hjärta, och du skall tänka ut onda anslag. Du skall säga: "Jag vill draga upp mot det obefästa landet, jag vill komma över dessa säkra, som bo där i trygghet, ja, som allasammans bo där utan murar och varken hava bommar eller portar."

-Men på den dagen, den dag då Gog kommer över Israels land, (*OBS! Över Israels land, inte över helgedomen*) säger Herren, HERREN, då skall jag giva luft åt min vrede. (Hes 38:10-11, 18)

Laglöshetens människa, eller "fördelsens styggelse" (2 Tess 2:3, Matt 24:15) kommer att träda fram i templet. I Matteus 24 talas om militära rustningar, krig och krigsrykten, m.m. i det avsnitt av Jesu tal som handlar om tiden före vedermödan. Det talas också om förförelse, men detta kommer ännu starkare med i bilden efter vedermödans utbrott, med "tecken och under" av ovanligt omfång.

Är det inte så att ondskans djupa och verkliga identitet avslöjas först då, när församlingen har ryckts bort? (1 Tess. 4:13ff) Då blir det två av en – vilddjuret och den falske profeten. Nu är de båda komprimerade i ett brohuvud som väntar på "sin tid" – påvestolen. ■

Himmelen är målet

Betlehem är platsen när Jesus kom hit ned
Till jordens lägre rymder och Männ'skosonen blev
Av änglar proklamerad från himmelen det ljud:
"En glädje stor jag bådade er, ty Frälsaren är född".

Nasaret är hemmet för Jesu barndomstid.
Då jordiska föräldrar han underordnar sig.
Han växte till i visdom, nåd för människor och Gud
Och lärde sig att lyda Guds underbara bud.

Jordan är det vatten som Jesus döptes i
Där Anden sänktes neder att över Jesus bli
Från himlen hördes rösten där medan Jesus bad:
"Du är min älskade son i dig har jag funnit behag"

Öknens är den platsen dit Jesus fördes ut,
Att frestad bli av djävulen vid fastetidens slut.
Han flera sätt försökte att lura Jesus på.
Men Jesus han vann seger och frestaren fick gå.

Getsemane är lunden där Jesus sjunker ner,
I lidande och ångest, han ropar och han ber,
Och vändas över synder som inte själv han har
Det är för världens synder, den bittra kalk han tar.

Golgata är platsen där Jesus dog för mig.
Då tog han mina synder och lade dem på sig.
Jag fattar ej o, Jesus att du mig älskat så,
Att du för mina synder i döden ville gå.

Betania är platsen när Jesus från oss for.
Med Gud och änglaskaran i härlighet han bor.
Men också i det hjärta som renats i hans blod,
Och lever helt för Jesus som främling här på jord.

Himmelen är målet när vi får flytta hem.
Till gyllne gators stad, ett nytt Jerusalem.
Där får vi evigt vara hos den oss älskat mest,
Från jorden skall vi fara så härligt fri och frälst!

Inga-Britt Larsson, Hultsfred

Tältmöten i Oslo & Uppsala

Oslo

Tid: 17-21 augusti

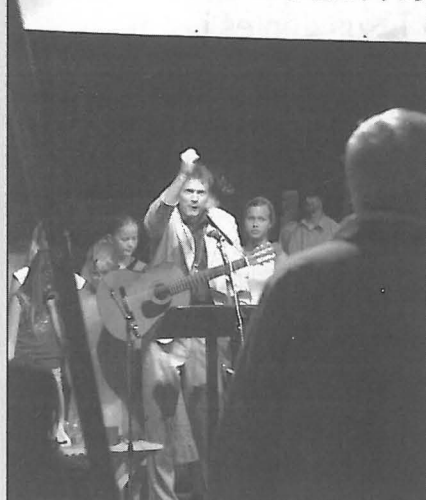
Plats: Youngstorget,
Oslo Centrum

Arr: Pilgrimsfolket

Inf: +47-63961220

US är densamma

Uppsala

Tid: 31 aug-4 sept

Plats: Årsta Centrum

Arr: Maranata-
församlingen i
Stockholm

Inf: Se kontaktrutan

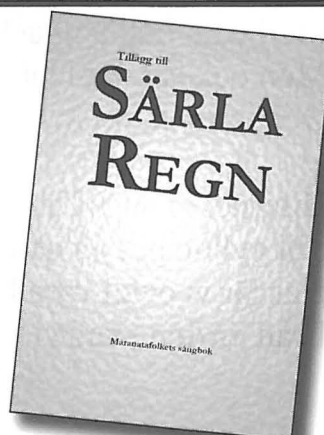
Bibelmånad på Bällesta! 8 okt-6 nov

Än ett år inbjuder vi till fyra veckor med bibelstudiet i centrum. Det kommer också bli en hel del väckelsemöten, evangelisation och praktiska göromål.

Inga avgifter - allt finansieras genom frivilliga offer.

Nytt sånghäfte!

Till sommarkonferensen i år gjordes ett nytt sånghäfte med 345 sånger som inte finns i SärlaRegn. Häftet har 76 sidor, och kan beställas för endast 20:-

Kassetter från Sommarkonferensen

□ 16/7 Lö 19 Inledningsmöte Tage Johansson, Jan-Egil Hafsaahl m.fl.

□ 17/7 Sö 11 Jan-Egil Hafsaahl

"Guds frälsningsplan"

□ 15 Missionen i Rumänien

□ 19 Väckelsemöte! Berno Vidén

□ 18/7 Må 11 Hans Lindelöw

"Lärjungen och mästaren"

□ 15 Tage Johansson "Församlingens upprättelse enligt mönsterbilden"

□ 19 Väckelsemöte! Igor Serov, Paulus Eliasson m.fl.

□ 19/7 Ti 11 Robin Widén "Barmhärtighet ifrån Gud"

□ 15 Paulus Eliasson "Frimodighet att säga allt!"

□ 19 Väckelsemöte! Kjell Roos

□ 20/7 On 11 Berno Vidén "Lots och Abrahams val"

□ 15 Missionen i Litauen

□ 19 Väckelsemöte! Emanuel Johansson & Zenonas Vaitkeviciu

□ 21/7 To 11 Stig Andreasson "Katholicismen i bibelns ljus"

□ 15 Stig Andreasson

□ 19 Väckelsemöte! Hans Lindelöw m.fl.

□ 22/7 Fr 11 B. V. Henry "Omvänd eder! Om inte..." (Upp 2-3)

□ 15 Missionen i Dominikanska Republiken

□ 19 Väckelsemöte! Kjell Roos

□ 23/7 Lö 11 Hans Lindelöw

"Naaman, Job & Cornelius"

□ 15 B. V. Henry Missionen i arabvärlden

□ 19 Väckelsemöte! Stig Andreasson, vänner från Pilgrimsfolket m.fl.

□ 24/7 Sö 11 B. V. Henry

□ 15 Missionsmöte: "Gån förden skull ut i hela världen!"

□ 19 Finalmöte! Tage Johansson m.fl.

Pris: 20:-/kassett

Bibelstudier FÖRSAMLINGEN

I historia, nutid
och profetia

I denna bibelstudie-
serie i sju delar utgår
Jan Egil Hafsahl
från sändebreven i
Uppenbarelseboken
kapitel 2 och 3, och
vad dessa brev har att säga
till församlingen idag.

**Alla sju bibelstudier
(8 kassetter) 140:-**

Maranataförsamlingens i Stockholm ordinarie mötestider:

Tisd 12 Bibelstudium
Tisd 19 Bibelstudium
Lörd 19 Troendemöte
Sönd 11 Förkunnelse
Sönd 18 Väckelsemöte
Må, on-fr 12, to 19 - BÖN!

*Se talare och eventuella ändringar
i Dagens Nyheters predikoturer på
lördagar, eller www.maranata.se*

Adress: Se adressruta ovan

Böcker & musik

*Nedanstående böcker är, om inte an-
nat anges, utgivna på BMC-förlag.
Mer information om dessa böcker
och kassetter finns på vår hemsida.*

Böcker av Arne Imsen

Pris om inte annat anges: 39:-

- ☐ Elden får inte slockna (99:-)
- ☐ Reward Babylon
- ☐ Tid att vakna
- ☐ I världen men icke av världen
- ☐ Fortsätt kampen! (59:-)
- ☐ Guds Rike
- ☐ Vedergäll Babylon
- ☐ Låt dig inte skrämmas
av homosexmaffian
- ☐ Kärleksfull aga eller
kränkande misshandel
- ☐ Bannlyst Frihet
- ☐ Från död till liv
- ☐ Fruktad Frihet

Övriga böcker:

Stig Andreasson:

- ☐ Nya trender och gamla stigar (49:-)
- ☐ Maktkamp (59:-)
- ☐ Möte med det övernaturliga (59:-)
(Elias förlag)

*(Stig Andreassons böcker finns
också på norska)*

C. H. Machintosh:

- ☐ Herrens tillkommelse (49:-)
- ☐ De fem Moseböckerna (6 delar,
700:-) (båda: Timoteus förlag)

B. V. Henry:

- ☐ Elsk disse arabene (150:-)
- ☐ Fakkeltbæreren til de ukjente (150:-)
- ☐ Albania - pionerens land (60:-)

Liveinspelade sångkassetter:

- ☐ Vi har glada bud
- ☐ Vi har glada bud (CD)
- ☐ Vi ska se honom på skyarna!
- ☐ Om du frågar om min glädje...

Studioinspelade sångkassetter:

- ☐ Härligt frärlst!
- ☐ Sjungen syskon under vägen!
- ☐ Halleluja, Halleluja!
Pilgrimsskolans barn sjunger.
- ☐ Jesus lever. *Hans Lindelöw*
- ☐ Åse Andreasson synger til gitar.
- ☐ Un canto de gratitud. *Sånger på
spanska av Belkys Rodriguez.*

**Musikkassetter 30:-/st
Musik-CD 90:-/st**

Kontakt

Besöksadress: Bällsta Missions-
Center, Bällstav. 100, Bromma,
Stockholm. (Kommunala färdme-
del: Buss 112, 113, Hpl. Solvalla)

Beställningsadress:
BÄLLSTA MEDIA CENTER
Box 201 34
161 02 Bromma

Tel: 08-98 56 83

Fax: 08-98 21 39

E-post: info@maranata.se

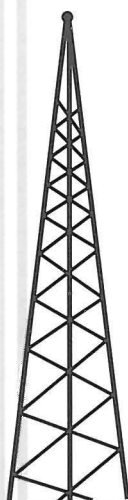
Hemsida: www.maranata.se

Pg.nr: 495 46 24-5

**OBS! Alla priser är
exklusive porto.**

Radio Maranata

Väckelsekanalen i etern!

- Väckelsesång
- Predikan & vittnesbörd
- Aktuell debatt

Stockholm, 88 Mhz

Månd-fred 8.00-8.30
Lörd & sönd 8.00-9.00
Månd & onsd 18.00-19.00

Uppsala, 98.9 Mhz

Månd 21.00-22.00
Sönd 9.00-10.00

Göteborg, 94.9 Mhz

Tisd 21.00-22.00

Missionshotellet!

Budget 345:- (inkl. frukost)
Enkel 525:- (inkl. frukost)
Dubbel 695:- (inkl. frukost)

Bo bra och ät gott i kristen miljö!

Bällstavägen 100, Bromma

08-627 55 55

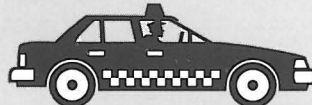
Hemsida: www.pilgrimshem.se

BÄLLSTA TAXI

Alltid med sitt

BÄ(LL)STA PRIS!!

Arlanda-
Sthlm
390:-

08-28 25 22

Tryggare kan väl ingen fara...

Snart skall hemlandsklockor ringa
Sabbat för dig och mig
Själén får ro och vila
ifrån all kamp och strid.
Hemlandsklockor ringa
hör dess spröda ljud
Vandraren får vila
ifrån striden ut.

Många kämpat länge
Andra tröttnat här
På den långa färden
som till himlen bär.
Många stapplat har på stegen
andra säkert gått
Uppför himlastegen
det sälla målet nått.

Hör o hör det ljuder
Månet smärtans rop
If från tusenhövdad skara
som ej lytt Guds ord.
Ack för alltid
himlaporten slutén är
Aldrig mer den öppnas
vägen mot fördärvet bär.

Därför är det noga
Att akta på Guds ord
Att ej vi må bli efter
på denna mörka jord.
Om också kamp det kostar
vi lönen få igen
När lyckligt vi nått målet
hos Gud i himmelen.

Elsa Jonsson

Året var 1957.

Kvinnan, som just kommit hem från sitt nattskift på ortens ålderdomshem, gick ner i egnahemsvillans pannrum för att tända en brasa innan hon skulle sova. Sin vana trogen klöv hon vedträn till spåntstickor, lade dem i pannan och böjde sig fram för att tända eld.

Då började hennes kropp skaka så våldsamt att hon måste sätta sig ner i källartrappan. I samma ögonblick hör hon, trots att hon är ensam hemma, hur någon säger till henne: "Hämta papper och penna!"

Hon får fatt i en papperslapp och en pennstump, men rösten återkommer: "Du måste ha ett stort papper!" Uppe i köket hittar hon en anteckningsbok och i den skriver hon, som vid diktamen: "Snart skall hemlandsklockor ringa – sabbat för dig och mig"

Melodin kommer till henne och hon tar fatt i cittran, den som hennes man gav henne som julklapp något år tidigare. Berusad och eländig var han den gången, men hon minns att hon tänkte: "Nu blir väl jag snart frälst". Cittra och läsarsånger, det hörde liksom ihop.

Och hon fick rätt. Hon blev frälst inte långt därefter. Det blev även hennes man. Gud gjorde stora under med hela deras familj och just den här morgonen mottog hon ett dop i den helige Ande, enligt sitt eget vittnesbörd.

Ytterligare en sång samt en underbar dikt fick hon skriva ner, denna kvinna som faktiskt inte ens förmådde knäpa ihop ett julklappsrim. Enligt egen utsago. Och jag kan intyga att det är sant. Hon var min mor.

Jag vet också att en kort tid efter dessa sångers tillblivelse fick hon gåvan att tala i tungor och sedan skrev hon aldrig mer någon sång.

Men jag hade glädjen att höra henne och min far tjäna och prisa Gud med sång till ackompanjemang på cittra långt in på ålderns höst.

Märta Berg Strömmare